

Nampirai

இளம்பயிரை

நவம்பர் 1970 * 50 சதம்

ரமழான் சிந்தனைகள்

நடு காவியம்

அந்தரே கதைகள்

○

நாடகம்

கானம்

சிறுகதை

எம். ஏ. ரஹ்மான்

சம்பந்தன்

கட்டுரை

ர. ந. வீரப்பன்

கவிதை

கவி கா. மு. ஷெரீப்

○

எஸ். பொ.

புறிக்கை

செய்யது பீடி

தொலைபேசி: 32301

- தரத்தில் தன்னிகரற்றது
 - தலைநகரிலே தலைசிறந்தது
 - தரணியெங்கும் புகழப்படுவது
 - எல்லோரும் விரும்பிப் புகைப்பது
 - விற்பனையில் முன்னணியில் நிற்பது
- செய்யது பீடியே!

செய்யது பீடி டிப்போ

பழைய சோகைத் தெரு, கொழும்பு-12.

பொதுமக்கள், உபயோக, கட்டுமானப் பொருள்கள், கட்டிடப் பொருள்கள், கட்டுமானப் பொருள்கள், கட்டுமானப் பொருள்கள்

வாழ்தகை, பொருள்கள்

The Popular Centre for all

Building Materials

கட்டிடப் பொருள்கள் -

& அனைத்து

Machineries

Telephones: 32956 - 32028 - 32007

Next time when you require

- * Building Materials
- * Pumping Machinery
- * Rice Hullers
- * Grinding Mills
- * Diesel Engines
- * Generating Plants
- * Luxol Paints, etc.

Call at

K. N. ABDUL CADER RAWTHER & CO. LTD.

312, Sri Sangaraja Mawatha, Colombo-10

Our Prices are most competitive

கண்ணைக் கவரும் தங்க நகைகளுக்கும்

மின்னும் வைரங்களுக்கும்

சிறந்த ஸ்தாபனம்

தங்கப்பவுண் நகை மாளிகை

கே. ஏன். எம். மீரூன் சாஹிப்

கன்னாதிட்டி யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி: 585

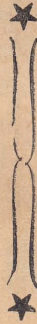
Visit

K. N. M. MEERAN SAHIB

SOVERIEGN PALACE

KANNATHIDDY-JAFFNA

Phone: 585

City Leather Stores

112, Maliban Street,
COLOMBO-11

மாலை 7

பூ 6-7

அக்டோபர் - நவம்பர் 1970

நபி காவியம்	14		
ரமழான் சிந்தனைகள்	7	அந்தரே கதைகள்	10
எச். எம். பி. முஹிதீன்		ஜனாதிபதி நாஸர்	12
		கானம்	36
எம். ஏ. ரஹ்மான்		காந்தீய இலக்கியம்	
		சம்பந்தன்	22
சிறுகதைகள்		ரஹ்மான்	73
கட்டுரை		வீரப்பன், மலேசியா	17
கவிதை		கவி. கா. மு. ஷேரீப்	35
எஸ். பொ. எழுத்துக்கள்	50		
நுழை வாயில்		அறிக்கையின் நுழைவாயில்	
		எஸ். பொ. அறிக்கை	

இளம்பிறை

திங்கள் வெளியீடு
நிர்வாக ஆசிரியர்:
எம். ஏ. ரஹ்மான்
அலுவலகம்:

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
கொழும்பு-13 இலங்கை
தந்தி: அரசு - கொழும்பு

ILAMPIRAI

Literary Monthly
Managing Editor:
M. A. RAHMAN
Office:

231, Wolfendhal Street,
Colombo-13 (Ceylon)
Cable: ARASU - COLOMBO

புகையுங்கள்
திற்பேசு

இலங்கையின் அபிமான சிகரெட்

ரமழான் : ஒரு சிந்தனை

முஸ்லிம்களுக்கு மாதங்களுள் சிறப்புமிக்க மாதமாக ரமழான் மாதம் அமைந்துள்ளது. இறை ஆக்ஷைக்குப் பணிந்து, ரமழான் முழுவதும் எண்ணத்தாலும் செயலாலும் நோன்பிருந்து, இறை வணக்கத்திலும் இறைபணியிலும் முஸ்லிம்கள் ஈடுபடுவார்கள். பகவெல்லாம் நோன்பிருத்தலும், இரவெல்லாம் இறை வணக்கத்தில் ஈடுபடுதலும் முஸ்லிம்களின் கடமையாகும். இஸ்லாமிய இறைநேசச் செல்வர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட ஐந்து கட்டாயக் கடமைகளுள் ரமழான் நோன்பு மூன்றாவது முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது என்பதும் நமது கவனத்திற்குரியது.

ஆனால், கொழும்பின் பல இடங்களிலும் ரமழான் மாதத்திலே நடைபெறும் சமயப் பிறழ்வுகளைப் பார்த்து நேர்மையான இஸ்லாமிய நெஞ்சங்கள் கண்ணீர் வடிக்க நேரிடுகின்றது! பிறை தோன்றி, நோன்பு அறுத்து, உணவு உண்ட பின்னர், இறை தியானத்தில் ஈடுபடுவதற்குப் பதிலாகச் சூதின் தியானத்திலே ஒன்றிவிடும் முஸ்லிம்கள் மலிந்து வருகின்றார்கள்! கொழும்பு நகரின் சந்துகளிலும், முடுக்குகளிலும் — ஏன், பகிரங்க வீதிகளிலே கூட முஸ்லிம்கள் சூது விளையாட்டில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் காணலாம். விழிப்பது என்ற போர்வையிலே, சூதிலே அடையும் வெற்றி - தோல்விகளையே நெஞ்சமெல்லாம் நிறைத்து ஒன்றி விடுகின்றார்கள். 'தொம்போலா', 'பிங்கோ', 'சீட்டு' என்று சூது விளையாட்டுகள் பல உருவங்களிலே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மதம் என்ற கற்பிதத்திலே விளைந்து வரும் இந்த அஞ்சாரப் பழக்கத்தினை முற்றாகக் களைந்து, இறுதி இறைதூதர் முகம்மது (ஸல்) அவர்கள் ரமழான் மாதத்திற்குக் கற்பித்த புனிதத்தினைப் பேண முஸ்லிம்கள் சகலரும் முன்வருதல் வேண்டும் என்று இளம்பிறை இத்தால் வேண்டுகோள் ஒன்றினை விடுகின்றது.

மழான் பெருநானை முன்னிட்டு மலரும் இந்தப் பூ பன்னிரண்டு அதிகப்படியான பக்கங்கள் களுடன் மேலும் பொலிவு பெறுகின்றது. கவிஞர் அண்ணல் தரும் நபி காவியம் மேலும் வளர்ந்திருக்கின்றது.

‘கானம்’ என்ற ஓரங்க நாடகம் இப்பூவிலே இடம் பெறுகின்றது. இந்து மத தத்துவங்களின் சாரமாக பகவத் கீதை மதிக்கப்படுகின்றது. கீதா போதனையே ‘கானம்’ நாடகத்தின் தொனிப் பொருள், கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்து ஆசிரியர் எழுதிய ‘ஞானம்’ என்ற ஓரங்க நாடகம் ஏலவே இளம்பிறையில் பிரசுரமாகியுள்ளது. அடுத்த ‘இளம்பிறை’ப் பூவில் ‘தானம்’ என்ற மகுடத்தில் பௌத்த மதம் சார்ந்த நாடகம் ஒன்று பிரசுரமாகும் என்ற செய்தியை அறியத் தருவதில் மகிழ்கின்றோம்.

காந்தி ஜெயந்தியையும் இளம்பிறை மறக்கவில்லை என்பதற்குச் சான்றாக, அவரை நினைவுகூரும் விடயங்களைப் பிரஸ்தாபிக்கும் இரு கதைகள் பிரசுரமாகியுள்ளன. ஈழத் தமிழின் சிறுகதை வரலாற்றிலே மூத்த முதல்வர்கள் மூவரும் ஒருவரான சம்பந்தன் ‘மதம்’ என்ற கதையை எழுதியுள்ளார். இக்கதையின் பாத்திரங்கள் இருவர். ஒருவர் இந்து; மற்றவர் முஸ்லிம். ஆனால், அவ்விருவரும் அவ்விரு இனங்களின் ஒற்றுமைச் சின்னமாகவும் விளங்குகின்றார்கள். கோரமான இனக் கலவரங்கள் நடைபெற்ற வங்கப்பகுதியை இக்கதை களமாகக் கொண்டிருப்பது சுருதி சேர்ப்பதாக அமைந்துள்ளது. ‘உண்மையில் உறுதி’ என்ற கதை பிறிதொரு பிரசுரணச் சுருதியைத் தொனிப்பதினால் எதிர்த்துருவக் கதையாக அமைகின்றது. மலேசியாவைச் சேர்ந்த ர. ந. வீரப்பன் தமது கட்டுரையில் காந்திஜியின் ஆன்மாவைத் திறந்து காட்டுகின்றார். மகாத்மாவின் வாழ்க்கையும் போதனையும் மாபெரும் இலக்கியம் என நிறுவுகின்றார். தமிழகத்துக் கவி கா. மு. ஷேரீப் மகாத்மாவை மாமனிதராகத் தரிசிக்கின்றார்.

இந்தப் பூவில் ‘எஸ். பொ. எழுத்துக்கள்’ மொத்தம் 23 பக்கங்களை அடைத்துள்ளன. இந்தப் பூவிலே அவர் இலக்கிய விருந்து படைக்க மறுத்து விட்டார். ஈழத்து இலக்கியப் பிரச்சினைகளின் தீர்வுக்கான அறிவு பூர்வமான ஆலோசனைகளை முன் வைக்கின்றார். அவற்றை இலக்கியகாரர் அனைவரும் ஆழ்ந்து படிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

‘நாளிலும் பொழுதிலும் விஞ்ஞானம்’, ‘நாவலர்’ ஆகிய பிற தொடர் அம்சங்கள் வழக்கம் போல அடுத்த பூவிற்கு பிரசுரமாகும்.

இளம்பிறைக்கு ஏழாம் ஆண்டு நடை பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. 1965-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் இளம்பிறையின் முதலாவது ஈத் மலர் மலர்ந்தது. அதில் மணமூட்டிய மூன்று தக்கார்களின் கட்டுரைகளை இங்கு மறு பிரசுரஞ் செய்துள்ளோம். கொழும்பு லாகிராக் கல் லூரியின் முன்னாள் அதிபர்களான ஜி. எல். எம். மஷ்ஹூர் அவர்களும், எ. எம். எ. அனீஸ் அவர்களும் இன்னும் நம் மக்தியில் வாழ்ந்து வரும் கல்விமாண்களாவர். காலஞ் சென்ற பழம் பெரும் முஸ்லீம் எழுத்தாளர் வ. பி. ஷம்சுத்தீன் அவர்களின் கட்டுரை முன்றுவதாக இடம் பெற்றுள்ளது. —ஆர்.

ரமழான் சந்தகைகள்

1

உலகம் உய்ய வழிகாட்டும் திருமறை இறக்கப் பெற்ற புனித ரமழான் இறுதியில் ஈகையின் திருநாளாம் ஈத் பெருநாள் உதயமாகும். அன்று இஸ்லாமிய உலகம் எங்கும் ஒரே மங்களம். அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்லாவின் அருளால் ஆணைகளைப் பெற்று மன உறுதியடைந்த மாதத்தைப் போற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டாடுமுகமாக அறிகுறி காட்டுவது இன்ப விளக்கு- இளம்பிறை. அத்தகைய ஒரு புனித சின்னமாக இவ்விசேட இளம்பிறை மலர் வெளி வருவது வரவேற்கத் தக்கது-மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கூரியது.

இளம் சமுதாயம் கலை உணர்ச்சியில் பண்பாட்டில் ஊக்குவிக்கப்பெற்று உயர்ச்சியடைவதற்காக இளம்பிறை நிர்வாக ஆசிரியர் எடுக்கும் முயற்சி பெரிதும் பாராட்டக் கூடியதாகும். மாதாந்தம் வெளிவரும் மலர்கள் நவீன இலக்கிய உரு

வங்களையும் உரைநடைச் சித்திரங்களையும் சிறு கதைகளையும் இடம் பெற்று, சிறந்து விளங்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

ஜி. எல். எம். மஷ்ஹூர்

இளம் இதயங்களில் இளம்பிறை இன்பவிளக்கேற்றி இலக்கிய எழிலூட்டும் சாதனமாக வான் புகழ் பெற்று உயர்ச்சியடைய வாழ்த்துகிறேன்; நல்லாசி வரைகிறேன்.

2

ரமழான் மாதம் நமக்குத் தன்னடக்கம் பற்றியும் சுய விசா

ரணை பற்றியும் பல படிப்பினைகளைக் கற்றுத் தந்திருக்கின்றது. சமுதாயத்தில் பொருளாதாரத்துறையில் நம்மிலும் கீழான அந்தஸ்திரிப்பவர்களின் உணர்ச்சிகளையறிந்து அவர்களின் கஷ்டங்களிலும் துயரங்களிலும் நம்மைப் பங்கு கொள்ள அது பெரிதும் உதவியிருக்கின்றது. இறைவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதோடு மனிதனுக்கு அன்பு காட்டும் அறவாழ்வுக் கொள்கையை வளர்க்கவும் அது துணைபுரிந்திருக்கின்றது. நாம் கடைப்பிடித்தொழுதிய கட்டுப்பாட்டைத் தனிப்பட்ட தன்மையிலன்றி சமுதாய வாழ்விலுங் கடைப்பிடித்தேயாக வேண்டுமென்பதையும் அது எமக்கு ஞாபமுட்டியிருக்கின்றது.

அல்ஹாஜ் எ. எம். எ. அலீஸ்

ரமழான் மாதத்தில் நாம் கற்றுக்கொண்ட இன்றோர்ன பாடங்களை நன்குணர்ந்து நன்றி செலுத்துவதோடு எம் மத்தியில் மகிழ்ச்சி கொண்டாடும் தினமாகிய ஈதுல் பித்ர் தினத்தன்று, அந்த ஏகவல்ல நாயகனும் அல்

லாஹ்வின் அருள் கொண்டும் அவனது ஆணை கொண்டும் இஸ்லாத்தினுடையவும் இலங்கையினுடையவும் பெருமைக்காகவும் கீர்த்திக்காகவும் என்றும் பாடுபடுவோம் என்ற சங்கற்பத்தைச் செய்து கொள்வோமாக!

3

“மனிதர்களுக்கு நேர்வழியாகவும், சீரான வழியைத் தெளிவு ஆக்குவதாகவும் அமைந்துள்ள, திருக் குர்ஆன் அருளப்பட்ட மாதம் ரமழான்”

(அல்குர்ஆன் 2:185)

வாழ்க்கையில் வளம் பெற்றிருப்போர், வறுமைப்பட்டுள்ள, மக்களுக்கும், கடன்பட்டோருக்கும் உதவிசெய்து தான்பெற்ற இன்பத்தால் மகிழ்ச்சியடையும் திருநாள் இது!

மதினாவில் ஈத் பித்ராவின் திருநாளின்போது மதினா நகரம் திருக்கோலம்பூண்டது. சிறுவர்-சிறுமிகள், ஆனந்தமாக உண்டு உடுத்து ஆடிப்பாடி களிக்கின்றனர். அக்களிப்பின்போது சிறுவர்களுக்குத் தன் தாய் தந்தையர் வறுமை தெரியாது. இது தான் குழந்தைகள் உள்ளம்!

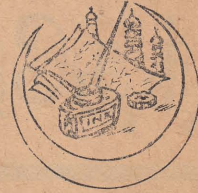
‘குழந்தைகள் தன்னிடம் வருவதை தடைசெய்ய வேண்டாம்’ என்று ஹஸரத் ஈஸா (இயேசு பெருமான்) அவர்கள் கூறியதாகப் பைபிள் கூறுகிறது. குழந்தைகள் மீது மிகவும் பற்றுள்ள, குழந்தை உள்ளம் படைத்த நபிகள் நாயகம் (ஸல்)

அல்ஹாஜ் வ. மி. ஷம்சுத்தீன்

அவர்கள் ஈத் தொழுகைக்குப் போகும் வழியில் மதீனாவின் மூலை ஒன்றில், ஒரு குழந்தை தேம்பித் தேம்பி அழுது கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். குழந்தையின் அழுகைக் குரல் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனத்தை உறுத்தியது. உடனே அவர்கள் குழந்தை இடம் சென்று, குழந்தாய் ஏன் அழுகின்றாய்? என்று உருக்கத்தோடு கேட்டார்கள். குழந்தைக்கு இக் கேள்வி ஆறுதலைக் கொடுத்தது. “நாயகமே! என் தகப்பன், ஓட்டகை காபிலாக்களுடன் சிரியா நாடு சென்றவர், இப்புனித ரமழான் பெருநாள் அன்றுகூட வீடு திரும்பவில்லை. என் தாய் உண்ண உணவின்றி, தொழுதுவிட்டு, வீட்டில் தங்கியிருக்கின்றார். அந்நிலைமையில் எப்படி எனக்குப் புத்தாடையும் உணவும் உணவும் கொடுக்க முடியும்? மற்றும் மதீனாவில் உள்ள குழந்தைகள், புத்தாடை உடுத்து உண்டுகளித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்க எனக்கு அழுகை

வருகிறது’ எனக் கூறி மேலும் அழுதது. நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் குழந்தையைத் தூக்கி உச்சியில் முத்தமிட்டு, செல்வந்தரான ஒரு வீட்டுக்கு இட்டுச் சென்று குழந்தைக்கு நல்ல புத்தாடை உடுத்தும்படியும், அன்று முழுவதும் குழந்தைக்கு உயர்ந்த உணவுகள் கொடுக்கும்படியும் பணித்தார்கள். இதைக் கண்டதும் குழந்தைக்குப் பெரிய ஆனந்தம்!

பள்ளியில் இருந்து திரும்பும் போது, நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர், நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்து இன்று ஈத் பெருநாள் எப்படி? என்று கேட்டார். இன்றையப் பெருநாள் என் உள்ளத்தைக் குளிரச் செய்தது என்றார்கள். தோழர், நாயகம் அவர்கள் கூறுவது எனக்குப் புரியவில்லை என்றார். பிறகு நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அன்று நடந்த சம்பவத்தைக் கூறினார்கள்.

ஈகைத் திருநாளாம் இன்று உலகமெங்கணும் பொங்கிப் பூரிக்க இறைவன் அருள் செய்வானாக!

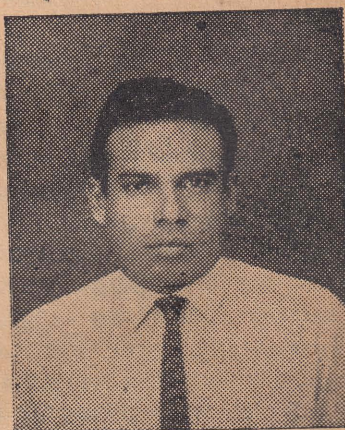
ஈத் முபார்க்

நாட்டார் கதைகள் உலகெங்கணும் வழங்கி வருகின்றன" இவ்வாண்டு மீலாத் மலரில் துருக்கி நாட்டைச் சேர்ந்த நஸ்ருத் தீன் ஹோஜாவின் நாடோடிக் கதைகளை அறிமுகப்படுத்தினோம். இதனை மொழிபெயர்த்துத் துவியர் எம். ஈ. மஹாத் அவர்கள். அதே மலரில், ஈழநாட்டின் சிங்கள நாடோடிக் கதைகள் இரண்டினை அறிமுகப்படுத்தினோம். அதில் அங்கரே கதையும் ஒன்று. சென்ற பூவில், சீன நாட்டைச் சேர்ந்த நஸ்ருத்தீன் அவாந்தியின் கதைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்துத் தந்தோம். இவற்றினை மொழி பெயர்த்துத் துவியர் எச். எம். பி. முஹிதீன் அவர்களாவர். முஹிதீன் அவர்கள் அந்தரேயின் கதைகள் பலவற்றினைத் தொகுத்து நூலாக்கும் பணியில் முனைந்துள்ளார். அவற்றுள் இரண்டினை இப் பூவில் மகிழ்ச்சியுடன் பிரசுரிக்கின்றோம்.

--ஆ--ர--

அந்தரே

கதைகள்

— எச். எம். பி. முஹிதீன்

தாடி வளரும் வரை

தீன் வீட்டுக்குப் பக்கத் திரிந்த நாவிதன் தன்னைவிடச் சமர்த்தன் என்று அறிந்த அந்தரே, நாவிதனை மட்டம் தட்ட சரியான சந்தர்ப்பத்தை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஒருநாள் அந்தரே தனது சாமர்த்தியத்தைக் காட்ட நாவிதன் கடைக்குச் சென்றான்.

குறும்புத்தனத்திற்குப் பேர் போன அந்தரேயைக் கண்டதும், நாவிதனுக்குப் பகீர் என்றது. என்றாலும், தைரியத்தை வர வழைத்துக் கொண்டு அந்தரேயைப் பார்த்து மிக மரியாதையுடன், “சின்னவரே, என் கடைக்கு வரக் காரணம் என்னவோ?” என்று நாவிதன் அன்பொழுக்கக் கேட்டான்.

நாவிதனை ஒரு கை பார்த்து விடத் திட்டமிட்டு வந்த அந்

தரே, தன்னை ஒரு பெரிய மனிதனாகக் காட்டிக் கொண்டு, நாவிதனை முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டே, “இது என்ன கேள்வி? இங்கே வந்தது எதற்கு? இதுகூட உமக்குச் சொல்லியா தெரியணும்? எனக்கு சீக்கிரமா தாடி வெட்டும்” என்று கட்டளையிட்டான்.

சிறுவனான அந்தரேயின் குறும்புத் தனத்தைப் புரிந்து கொண்ட நாவிதன், மிகவும் மரியாதையுடன், ஒரு பெரிய மனிதனுக்குத் தர வேண்டிய பணி விடைகள் அனைத்தையும் செய்து விட்டு, துணியை அந்தரேயின் கழுத்தில் போட்டு, தாடி வெட்டுவதற்காக முகத்தில் சோப்புத் தடவினான்.

அந்தரேக்கு ஒரே ஆனந்தம். நாவிதனை வென்று விட்டதாகப் பூரிப்பு.

அந்தரேயின் முகத்தில் சோப்பிட்ட நாவிதன் அதன் பிறகு அந்தரேயின் பக்கம் தலை காட்டாமல் வேறு வேலைகளில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தான்.

முகத்தில் தடவப்பட்ட சோப்பு, சிறுகச் சிறுக உலர ஆரம்பித்தது. அந்தரே அடிக்கடி நாவிதனை அவசரப்படுத்திக் கொண்டே இருந்தான். ஆனால், நாவிதனோ எதையும் காதில் போட்டுக் கொள்ளாமல் ஏதேதோ செய்துகொண்டிருந்தான்.

அந்தரேயின் கோபம் எல்லையை மீறியது. கடுங் கோபத்

தினால் தீப்பொறி கக்க அந்தரே கத்தினான், “இன்னும் எவ்வளவு நேரம் தான் காத்திருப்பது? இவ்வளவு நேரம் இருந்தது போதாதா? சீக்கிரம் என் தாடியை வெட்டு...”

நாவிதன் சிரித்த முகத்துடன் மிகவும் சாவதர்னமாக அந்தரேயைப் பார்த்துக் கூறினான்.

“நானென்ன செய்வது அந்தரே? உன் முகத்தில் தாடி வளரும் வளரும் என்று நானுந்

தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அது சீக்கிரமாக வளராவிட்டால் அதற்கு நான் என்ன செய்வது!”

அந்தரேயின் முகத்தில் அசடு வழிந்தது. *

சீனி ரொட்டியும்

அந்தரேயும்

அந்தரேயின் தாயார் ஒரு தட்டு நிறைய சீனி ரொட்டிகளை மேஜைமீது வைத்து வீட்டு அவசர ஜோலியாகப் பக்கத்து கிராமத்துக்குப் போயிருந்தாள்.

அட்டை:

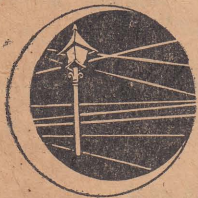
இவ்வாண்டின் முக்கிய செய்திகளின் தொகுப்பாகவும் விமர்சனமாகவும் எம். ஏ. ரஹ்மான் எழுதிய புதுமையான உரைச் சித்திரமான 'நினைவுக'ளில் இடம்பெறும் நாஸர் பற்றிய பகுதிகள் இங்கு பிரசுரிக்கப்படுகின்றன.

அரபிய ஜோதி அணைந்தது

அரபு நாட்டின் தனிப்பெரும் தலைவன் - மத்திய கிழக்கின் காவலன் - கோஷ்டி சேராக் கொள்கையின் மூல புருஷன் - அரபு நாடுகளின் விடுதலை வேட்கையைத் தோற்றுவித்த சுதந்திரப் போராளி - எகிப்து மக்களின் தொண்டன் - ஜனாதிபதி கமால் அப்துல் நாஸர் மாரடைப்பினால் தமது 52வது வயதில் 28.9.70 அன்று மாலை 6-15 மணிக்குக் காலமானார்.

இச்செய்தியை அரபு உலகம் மட்டுமல்ல, உலகமுழுதும் கேட்டுக் கண்ணீர் வடித்தது.

தமது வாழ்வின் கடைசி நேரத்திலும் தம் சகோதர நாடான ஜோர்தானில் நடைபெற்ற யுத்தத்திற்கு சமாதானத்தீர்வு காண முயன்று வென்றார் நாஸர்.

இருதுருவங்களாக நின்ற ஜோர்தான் மன்னர் ஹுசைனையும் கெரில்லாத் தலைவர் யாஸீர் அரபாத்மையும் அரபு நாடுகளின் உச்சி மகா நாட்டில் கலந்து கொள்ளச் செய்தார். யுத்தத்திற்கு முடிவு கட்டினார் பிரமாண்டமானதொரு நற்காரியம் செய்த மகிழ்ச்சியில் வீடு ஏகி மகிழ்ச்சியை அமைதியாகக் கழிக்க விரும்பினார்.

குவைத் மன்னர் அமீரை வழியனுப்ப கெய்ரோ விமான நிலையத்திற்கு வந்தார். திடீரெனத் தமக்கு மயக்கமாகவும், பலவீனமாகவும் இருப்பதாகக் கூறினார் வியர்த்துக் கொட்டியது. நேராகக் கெய்ரோவுக்கு வெளியிலுள்ள அவரது வாசஸ்தலத்திற்கு விரைந்தார். டாக்டர்கள் அங்கு வந்து குவிந்தனர். ஆனால், இறைவன் சித்தம் வேறாக அமைந்தது. சிரசுக்கு இரத்தம் செல்ல மறுத்துத் தடைப்பட்டு நின்றது. தொடர்ந்து மாரடைப்பு, சிறிது நேரத்தில் அவர் மீளாத் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்தார்.

ஜனாதிபதியின் மரணச் செய்தி கேட்டதும் ஈழநாடும் துக்கத்தில் ஆழ்ந்தது. இலங்கை அரசு இருநாள் துக்கம் அனுஷ்டித்தது. 1.10.70 அன்று பொதுவிடுமுறை தினமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. 9.10.70 இல் இலங்கைப் பாராளுமன்றம் கூடி இரங்கற் தீர்மானம் இயற்றியது.

இலங்கைப் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா நாலரின் மரணச் சடங்கில் கலந்து கொள்வதற்காக கெய்ரோ சென்றார். மரணச் செய்தி கேட்டதும் மக்கள் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா இவ்வாறு கூறினார்:

“இலங்கையின் உண்மை நண்பன் கமால் அப்துல் நாலர், அவரைப் பலமுறை நான் ஐக்கிய அரசுக்குடியரசிலும், சர்வதேச மகாநாடுகளிலும் சந்தித்துள்ளேன். இலங்கை அரசின்மீதும் இலங்கை மக்கள் மீதும் அவர் கொண்டிருந்த சித்தசத்தியான சிநேகித மனப்பான்மையை பாராட்டுக்களுடன், நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நினைவு கூர விரும்புகின்றேன்.”

கமால் அப்துல் நாலர், சாதாரணத் தபால் ஊழியரின் மகனாக 15.1.1918 இல் பிறந்தார்.

அரசு உலகில் முடியாட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் இயக்க முன்னணித் தொண்டனாக ஜெனரல் நாகிப்புடன் இணைந்து 1952 இல் பாருக் மன்னரின் முடியாட்சியைக் கவிழ்த்தார். 1954 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் ஐக்கிய அரசுக்குடியரசு ஜனாதிபதியானார். இறக்கும்வரை அப்பதவியிலிருந்து பணி புரிந்தார்.

அவரது இலட்சியக் கனவு அரசு நாடு முழுதும் முடியாட்சியை ஒழித்து மக்களாட்சியை மலரச் செய்வதும், அரசு நாடுகள் சமஷ்டி இணைப்பாக - ஐக்கிய அரசுக்குடியரசாக - ஒற்றுமையுடன் செயலாற்ற வேண்டுமென்பதும் தான்.

அவரது கனவு நனவாகுமா? அதற்கான சமீக்கை ஒளியொன்று தெரிகின்றது.

காவியம்

அண்ணல்

பிரிவு

- மக்கா நகரி னிலே — கிடைக்கும்
மாசற்ற நற் பொருளைப்
பக்குவ மாய் எடுத்தே — பொதிசெய்யப்
பற்பலர் கூடிடுவார் 23
- ஓட்டகங் கள் கொணர்வார், பொதிகளை
ஏற்றி வழி நடப்பார்
துட்டத் திருடர்களால் — வருந்துன்பம்
தொலைக்கும் வலி யு டையார் 24
- செல்லும் வழி தனிலே — வந்து
சேரும் நகர் களிலே
செல் பொருள் சேர்த்திடுவார் — வந்து
சேரும் பொருள் எடுப்பார் 25
- வர்த்தகஞ் செய்வதிலே — நல்ல
வண் பொருள் சேர்ப்பதிலே
மெத்தச் சிறப்பு டைய — மரபிலே
வந்தவர் முத்த லிபு 26
- வாழ்க் கையில் ஈடு பட்ட — அப்துல்லா
வண்பொருள் சேர்ப்பதிலே
- ஊக்கம் உடையவராய் — வரவொரு
உத்தி தெரிந் தெடுத்தார் 27
- அப்துல்லா வாழ்க்கையிலே — உயர்
அன்பு பெருக் கெடுக்க
எப் பொருள் தக்க தெனத் — தெரிந்து
ஏ குக என்றுரைத்தார் 28
- தந்தை உரை கேட்ட — தனயர்
தக்கதென உணர்ந்தே
முந்தையர் வாணிபத் தில் — புகுந்ததில்
முன்னேற எண்ணங் கொண்டார் 29
- நெஞ்சம் நிறைந்தவளை — இனி
நேருஞ் சுவைப் பொருளை
அஞ்சாது காப்ப தற்கே — சிரியா வை
அண்டும் முடி வெடுத்தார் 30

- சிந்தும் ஒளி யுடையார் — ஆமினா
 திருவு தரத்தினிலே
 தந்தாய் என அழைக்க — சிறந்ததோர்
 தங்கப் புதையல் வரும் 31
- இல்லறம் ஓம்பிடவே — பொருள்
 இன்றி அமையா து
 நல்லறம் ஆற்றிடவே — வியாபார
 நாட்டம் அதிகரிக்கும் 32
- உள்ளம் உவந் தெடுக்கும் — உயர்பொருள்
 ஒவ் வொன்றாய்ச் சேகரித்தே
 செல்லு மோர் கூட்டத்திலே — அப்துல்லாச்
 செம்மலும் செல்ல லுற்றார் 33
- சென்ற பணி முடித்தார் — கையில்
 சேர்ந்த பொரு ளெடுத்தார்
 தென்றல் எனச் சுவைக்கும் — ஆமினா
 சிந்தை நுழைய லுற்றார் 34
- ஓட்டகம் ஓட்டி வந்தார் — உடல்
 உள்ளங் களைப் புறவே
 கட்டுடல் ஆற்றுதற்கு — யத்ரிப்
 காண விழைத லுற்றார் 35
- சிங்கத்தைப் போன்றவுரு — மிகச்
 சீரற்று உள்ள நிலை
 பங்க மென வுணர்ந்தே — மைத்துனர்
 பதியை அடைய லுற்றார் 36
- நோயுற்ற சேதி வந்தே — முத்தவிபு
 நெஞ் சைக் கலக்கிடவே
 பாயிற் கிடக்கு மகன் — பார்த்துவர
 மூத்த மகன் விடுத்தார் 37
- சென்றவர் சேரவில்லை — துயரச்
 சேதியே காத்தி ருக்கும்
 ஒன்றுமே ஓட வில்லை — கண்ணீர்
 ஊற்றே திறந் திருக்கும் 38
- மைத்துனன் வீட்டினிலே — மருத்துவ
 வசதி பல கிடைத்தும்
 கைத் திறன் செல்லவில்லை — அப்துல்லா
 கண்மூடி விட்டார்கள் 39
- ஏற்ற முறைப்படி யே — அன்றார்
 இறுதிக் கடன் முடித்தார்
 ஆற்ற முடியாத — பெருந்துயர்
 அன்புடை யோர டைந்தார் 40

சீனி ரொட்டிகள் அந்தரேயின் கண்களில் பட்டன. லீட்டில் தாயாரில்லாதது அவனுக்கு நல்லதொரு சந்தர்ப்பமாக இருந்தது. நல்ல சந்தர்ப்பத்தை நழுவி விட மனமில்லாதவனாய், மேஜை மீது ஏறி சீனிரொட்டிகளில் ஒரு பகுதியைச் சாப்பிட்டுத் தீர்த்தான். மீதியை முன்னிருந்ததைப் போலவே மூடி வைத்து விட்டான்.

சில நேரம் கழித்து அந்த ரேயின் தாய் வீடு திரும்பினாள். இரவு வேளை நெருங்கிக் கொண்டிருந்ததினால் சமைக்கும் வேலையில் மும்முரமாக ஈடுபட்டாள். சீனி ரொட்டியைப் பற்றி அவள் கவனிக்கவில்லை.

இரவில் சாப்பாட்டுக்குப் பின், அந்தரேயின் தாய் சீனி ரொட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த தட்டைத் திறந்து பார்த்தாள். தட்டில் ஒரு பகுதி ரொட்டிகள்

குறைவாக இருந்தன. அந்தரேயின் மேல் சந்தேகப்பட்ட தாய் அவனைக் கூப்பிட்டு விசாரித்தாள்.

“ஓ, அதையா கேட்கிறீர்கள். அவைகளை நான் பசியோடிருந்த ஒரு பிள்ளைக்குக் கொடுத்தேன்” என்று முகத்தை அனுதாபத் தோரணையில் சுழித்துக் கொண்டே கூறினாள் அந்தரே.

தன் மகன் பரோபகார சிந்தையோடு செய்த வேலையை மெச்சிய தாய், மலர்ந்த முகத்துடன் அந்தரேயைப் பார்த்துக் கேட்டாள், “என் அருமைச் செல்வனே, பசியோடிருந்த அந்தப் பிள்ளை யாரடா?”

அந்தரேக்கு உயிர் வந்தது. சற்றுக் கணத்துக் கொண்டே, “ஏன் அம்மா தெரியாதா? அது நாணுக இருக்க முடியாதா?” எனக் கூறிக் கொண்டே மெல்ல வீட்டிலிருந்து நழுவினாள். *

ஆம். தற்போதைய ஜனாதிபதி அன்வர் சாதாத், சூடான் தலைவர் ஜெனரல் ஜாபர் அல்நிமேரி, லிபியாத் தலைவர் கர்ணல் முஅம்மா கத்தாபி ஆகிய மூன்று அரபு நாட்டுத் தலைவர்களும் பல நாள்கள் கூடிப் பேசினார்கள். 8.11.70 இல் மூவரும் இணைந்து ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்தார்கள். மூன்று நாடுகளும் சமஷ்டியமைப்பில் கூட்டணியாகத் திகழ்வதெனத் தீர்மானித்தார்கள்.

ஐந்து கோடி அரபு மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் இம் மூன்று நாட்டுத் தலைவர்களும் இராணுவப் புரட்சியின் பின் குடியாட்சி நடாத்தும் அதிபர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மறைந்த மாவீரர் ஜனாதிபதி கமால் அப்துல் நாலரின் ஞாபகார்த்தமாக எகிப்தின் பிரமாண்ட அணைக்கட்டான அஸ்வான் அணைக்கட்டின் திறப்பு விழா அவரது பிறந்த தினமான ஜனவரி 15 இல் திறந்து வைக்கப்பட விருக்கின்றது. *

மலேசிய எழுத்தாளர் திரு. ர. ந. வீரப்பன் சிறந்த குணமாய்வாளர். மலேசிய நாட்டில் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய புகழ் பெற்ற விமர்சகர்களுள் ஒருவர். தாம் சத்தியமாக நம்பிய ஒன்றினை ஆழமாகவும், அகலமாகவும் படித்தாய்ந்து, அழுத்தமாக வாசகர் மனத்தில் பதிக்க வல்லவர். அவரது எழுத்தின் வேகம், சொல்லும் முறைமை ரசித்து நயக்கத் தக்கது. காந்தியின் ஆன்மாவை இனங் காட்டி நமக்கும் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார்.

--ஆர்.

ஆன்மா என்றும் சாவதில்லை!

—ர. ந. வீரப்பன்,
மலேசியா.

“நூல் இருவகை: தன் காலத்திற்கு நம்மை அழைத்துச் செல்வது ஒன்று; நம் காலத்திற்குத் தான் வந்து உதவுவது மற்றொன்று. நூலைக் கற்கும் முறையும் இருவகை: வாழும் காலத்தை மறந்து நூலெழுதிய காலத்திற்குக் கற்பனைச் சிறகு கொண்டு பறந்து சென்று நூற்பொருளைக் கற்பது ஒரு வகை; நூலெழுதிய காலம் எதுவாயினும் அதைவிட்டு வாழும் காலத்திற்கே வந்து வழி காட்டும்படியாக நூலைப் போற்றிக் கற்பது மற்றொரு வகை.”
மு. வரதராசனார் எழுதிய இத்தகையத் திறனுடன் காந்தியடிகளின் ‘சத்திய சோதனை’யை ஒப்பிட்டுக் கற்க முயன்றேன். இருவகைப் பண்புகளையும் (நூல் வகையும், கற்கும் வகையும்) இந்நூலால் கண்டு கொண்டேன்.

‘பகவத்கீதை’யைப் படிக்கிறவர்களுக்கு, காந்தி யண்ணல் ‘இந்நூலை மூன்கொண்டு கற்காமல் இதயம் கொண்டு உணரவேண்டும்’ என்று முன்னுரை கூறுவதை நாம் கவனமாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ‘பகவத்கீதையில் இரண்டாம் படலத்தின் இறுதியாகவுள்ள

19 சலோகங்களும், 18-ம் படலம் முழுவதுமே உயர்ந்த உண்மைகளைக் கூறும்!' என்றும் அம்மகான் கூறுகின்றார். இதயத்தால் கற் காதவருக்கு எந்தப் பயனுமில்லை என்பது என் கருத்து.

சத்திய சோதனை என்னும் தம் சுயசரிதையில் உள்ள முன்னுரையின் சில பகுதிகளைப் படிக்கும்போதே கண்ணீர் ததும்பும்; 'நன்மை செய்த அளவுக்குத் தீமை செய்தும் இருக்கலாம்; என் வாழ்வில் நடந்த அத்துனை விஷயத்தையும் வாசகர்களுக்குத் தெரிவிப்பதே என் நோக்கம்' என்று எழுதியிருப்பது அந்த மனிதத் தெய்வம் ஒன்றுதான். மிகத் தெளிவாக தனது சுய சரிதம் எழுதிய நோக்கத்தை விவரிக்கும் அந்தப்பகுதிகள் அனைத்தும் 'அன்புக்கு ஆயுளதிகம்' என்று கூறும். பலமுறை படிக்கக் கூடிய அந்த முன்னுரை ஆத்மீக உணர்ச்சியை ஊட்டக் கூடியதாகும். 'இன்னு செய்தாரை ஒறுக்க, அவர் நாண நன்னயம் செய்து' விட்ட காந்தி மகானின் ஒவ்வொரு முன்னுரைத் தொடரும் கற்றவர்களையும், மற்றவர்களையும் சிந்திக்கச் செய்யும்.

ஆன்மா ஏன் சாவதில்லை என்பதற்கு காந்தியடிகளின் வாழ்வே ஓர் எடுத்துக் காட்டு. கீதையின் உள்ளுணர்வு இவரின் உள்ளுணர்ச்சி விருந்தாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை, இவரைவிட யோகிகளுக்கும் விவேகிகளுக்கும் உறைவிடமான இந்தியத் தளத்தில் வேறெவரும் இத்துணைத் தெளிவாக வாழ்ந்து காட்டியிருக்க முடியாது என்பதுடன் ஒப்பிட விரும்புகிறேன். மொழியும்-கலையும், பண்பியலும்-நாட்டியலும்-பூகோளவியலும் வேறு வேறாக உள்ள இந்தியக் கண்டத்தில் ஆங்காங்கே எத்தனையோ மேதைகள் விழவட்டார ஒளி விளக்குகளாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், பல கோடி மக்களுக்கும், ஏன் உலகமே அறிந்துணர்ந்து கொண்ட ஒரே ஒரு மேதை இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஒருவர்தான் என்பதில் கருத்து வேறுபாடிருக்கமுடியாது. மிகச் சாதாரண மனிதன் கூட பின்பற்ற முடியாத தொண்டுகளை எல்லாம் செய்து காட்டியவர் இவர் ஒருவரே. சூரியனைப் போன்ற காந்தியடிகளும் ஒளிமிக்க ஒரு சூரிய காந்தியே!

சுயசரித்திரம் சத்திய சோதனையாக உருவெடுத்தது காந்தியண்ணலின் நூலொன்றுதான். மேலை நாட்டினர் சுயவரலாறு எழுதும் திறனில் புகழ் பெற்றிருக்கும் காலத்தில் கீழை நாட்டில் முதன் முதலாக தம் வரலாற்றை அவர் எழுதினார். அதுவே தமது சத்தியத்தின் சோதனையாக உருப்பெற்று விட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இதையேதான் அண்ணலும் தம் பின்னூரையில் கூறுகிறார். மிகவும் மதிப்பும் சிறப்பும் வாய்ந்த வேறொரு சோதனையும் வேதனை

யும் நிரம்பிய வாழ்க்கையை இன்னொருவர் அனுபவித்து எழுதியிருந்தாலும் இதைப் போற் சிறந்திருக்க முடியாது.

காந்திமகான் சுயசரித்திரம் எழுதியதால் மட்டும் புகழ் பெறவில்லை; அது சத்திய சோதனையின் இலக்கியமாக ஆகிவிட்ட பின்னர் உலகப் பேரிலக்கியத்தின் வரலாற்றுக் காவியமாகியது. அதைப் படித்தும் திருந்தாதவர் மனச்சான்றில்லாதவராகத்தான் இருக்க முடியும்.

உண்மையை ஆராயும் களமாகத் தமது சிந்தனையையும், பட்டறிவையுமே கொண்டு வாழ்வின் சத்தியத்தைச் சோதனையாகச் செய்து பார்க்கவில்லை. தம் வாழ்வுக் கதைகளை எழுதும் போது அது சத்திய சோதனையாக மலர்ந்து விட்டது; அதுவே சுயசரிதமாகவும் திகழ்கின்றது. கீதையைப் போல கதைவடிவமாக அந்த சுய வரலாறும் உலகப் புகழ்பெற்றுவிட்டது. அவர் சொல்கிறார்: “மதிப்பு வாய்ந்த என்னுடைய சத்தியச் சோதனைகள் நன்றாகப் புலப்படும் படி நான் செய்திருப்பேனா என்பது தெரியாது. ஆனால் உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துக் கூறுவதற்கு என்னாலியன்றளவு சிரமம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.” அரசியல் துறை, பொதுவாழ்வுத்துறை முதலிய எல்லாவகை சமூக ஈடுபாடுகளிலும் காந்தியண்ணலின் சோதனைத்திறன் அவரைப் பாதித்துள்ள தொல்லைகளின் வெற்றியிலேதான் மலர்ந்தது. அதனால்தான் அண்ணலின் ஆன்மா என்றுமே சாவதில்லை என்று நான் கூறுவேன். கீதையின் அந்தச்சுவோகம் அடிகளின்மூலம் செயல்பட்டு காந்தியமாக—இன்னா செய்யாமையாக உருவகப்பட்டு உலகின் ‘மனிதக்கதிர்வனாக’த் தோன்றியிருக்கிறது. இந்த அரும்பெரும் அருட்சடர் உலக முள்ளளவும் அறவொளி வீசிக்கொண்டேயிருக்கும் என்பதை உணர்கின்றேன்.

கீதையின் அறவுரைகளை நாற்பதாண்டுக்கு மேலும் அவர் செயல்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறார். அவருடைய செயல்முறைத் திட்டத்தின் நுட்பங்களை எல்லாம் அறிவாலும், ஆய்வாலும் நெருங்கிப் பார்த்துவிட முடியாது. எண்ணம், சொல், செயல் மூன்றுக்கும் இடைவெளியில்லாமல், அன்பு, அருள், ஈடுபாடுகளைக் கொண்டு இவற்றை இணைத்துச் செயலாற்றியே அதை நெருங்க முடியும். இத்துறையில் இவருக்குப்பின் வினோபாபாவே செயலாற்றி வருகின்றார். டாக்டர் மாட்டின் ஓராதர்கிங் போன்ற மேதைகளின் இந்தப் பரிசோதனைப் போராட்டத்தில் தன்னையே காந்தியண்ணலைப் போன்றே அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். உலகத்தில் எந்த வகையான வேறுபாடுமின்றி இந்த ஆத்மப் பரிசோதனைகள் என்றென்றும் நடந்து கொண்டேயிருக்க வேண்டும். ஆன்மா என்

றுமே சாவதில்லை; ஆன்மா என்றும் சாவதில்லை; ஆன்மாவின் மனித உருப்பொருள் இறந்து விடலாம். ஆத்மாவுக்கு மொழியோ, இனமோ, நிறமோ—எந்த வேறுபாடும் இல்லை!

இன்றைய அரசியலில் ஏற்படும் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் காரணமான வழக்கறிஞர்கள் அனைவரும் காந்தியடிகளின் தென்னாப் பிரிக்க வழக்குரைக் காதையைக் கற்று ஒழுக வேண்டும் என்பதை என் உள்ளுணர்வு என்னை உறுத்துகின்றது. ஏனெனில் இன்றைய அரசியலை உருவாக்குகிறவர்களில் முதன்மைவகிக்கிறவர்கள் வழக்கறிஞர்கள் தான்.

காந்தியடிகளின் வாழ்க்கையையும், அவருடைய கொள்கைகளையும் கிண்டல் செய்து எள்ளிநகையாடிய அறிஞர்கள் எல்லாம் இறுதியில் தோற்கக் கூடிய அனுபவங்களைத்தான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நூற்றாண்டின் திருப்பம் என்பதை காந்தியத்தின் கண்கொண்டு பாராதவர்களுக்கே அந்தத் தோல்வி என்பதை வரலாறு மெய்ப்பிக்கும் என நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

இந்திய இலக்கியங்களில் அண்ணலின் வாழ்வும், தத்துவங்களும் நன்கு வேருன்றி அவர் காலத்திலேயே பரப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் குறிப்பிடத்தக்க எடுத்துக் காட்டு என்னவெனில், காண்டேகர் போன்ற எழுத்தாளர்கள் அண்ணலின் கருத்துக்களையும், வாழ்வியலின் தொனிப்பொருளையும் ஒன்றாகத் திறனாய்வு செய்தனர். காந்தியடிகளின் வாழ்வையும், அவர்தம் பணிகளையும், ஆன்மப் பொருளையுங்கூட தருக்கவாதரீதியில் ஆழ்ந்து ஆராயும் திறனாய்வுகளாக காண்டேகரின் சில நாவல்களும், கதைகளும் அமைந்திருக்கின்றன.

இங்கு நான் காண்டேகரின் ஆய்வால் காந்தியம் உயிர்ப்புப் பெறுகின்றன என்பதைச் சொன்னேனே ஒழிய, காண்டேகரை ஒரு மகானுடன் ஒப்பிடுவதாகக் கருத வேண்டாம். காந்தியக் காலத்தில் காந்திய உருப்பொருளின் நாட்டுநிலை இலக்கியத்தில் படிந்துள்ளதை நினைவு கொள்கின்றேன் என்பதுதான்.

ஏனெனில் கம்ப்யூனிஸ்டுகளாகவும், இரத்த வெறி பிடித்த புரட்சிக்காரர்களாகவுமிருந்த இந்திய விடுதலைச் சூழ்நிலையை மாற்றி அமைக்கச் செய்தது காந்தியம் ஒன்று தான் என்பதை காண்டேகரின் நூல்கள் மூலம் உணர்ந்து—உணர்ந்த விரும்புகிறேன். அந்தத் தன்மைகளின் உயர்வுச் சிறப்பை காண்டேகரின் கதைகளிலிருந்தும் அறிந்தேன். வேறு நூல்களில் காந்தியம் அப்

போது இலக்கியமாகப் பரவவில்லை என்பது என் வாதமல்ல. எடுத்துக்காட்டாக (நூல்: 'கிரௌஞ்சுவதம்') தினகரன் என்பவன் தீவிரப் பொதுவுடைமைவாதியாகப் போராடி, இறுதியில் காந்திய வாதியாகவே மாறியவன் இந்நிலைமை காந்தியக் காலத்திலே— அடிகளுக்கு ஏற்பட்ட வெற்றியை மட்டுமல்ல இந்திய அறப்போரின் எழுச்சிக்குச் சான்றாக அமைந்த காலத்தின் கருத்துகளையே காண்டேகர் தம் நாவல்களில் அமைத்து 'வாழ்க்கைதான் இலக்கியம்' என்பதை நிரூபித்தார். 'எதார்த்த உலகம்' இலக்கியத்தில் பதியத்தான் வேண்டும்' என்பதை அன்றைய தேசியத்தின் ஒரு திருப்பம் அல்லது போராட்டம் என்பேன். காந்தியம் தோற்று வேறு 'இசம்' தான் வென்றது என்று எவரும் வேறொரு இலக்கியம் படைத்துவிடவில்லை; படைத்துவிட முடியாது. கீதையின் உட்பொருளின் வெளிவடிவப் பொருளாக அண்ணலும், கிளைப் பொருள் களாக விரிந்து பரந்துப் போராடிய தொண்டர்களுக்கும் உவமையாக 'ஆத்மா என்றும் சாவதில்லை' என்பதுடன் ஒப்பிடலாம் என்பதும் என் எண்ணம்.

உணவு, அறிவு, அருள் என்ற முத்துறையில் காந்திமகானும், பெர்னாட்ஷாவும், ஒத்த காலத்தில்—ஒன்றுபோல் விளங்கினாலும், 'ஷா' ஈடுபடாத அரசியல், சமயம், வாழ்வியல் போன்ற பிறதுறைகளிலும் காந்தியடிகள் ஈடுபட்டு உலகச் சாதாரண மக்களால் கூட அறிந்து கொள்ளப்பட்டார். 'ஷா'வை எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள் மட்டுமே அறிவர்.

காந்தியண்ணலின் 'ஆன்மா என்றுமே சாவதில்லை!' வாழ்க எம்மான், புகழ் வளர்க!

கீதை

கீதை என்னுடைய தாய். என்னைப் பெற்றவளான தாயை நான் எப்பொழுதோ இழந்து விட்டேன். ஆனால், இந்த நீத்திய அன்னை (கீதை) அவளுடைய இடத்தைப் பூரணமாக நிறைத்துக் கொண்டுள்ளாள். அவள் என்றும் மாறியதில்லை. எனக்குத் துயர்களும் துன்பங்களும் ஏற்படும் பொழுது, அவளுடைய மாப்பூ மாப்பிலே புகுவிடும் தேடுவேன். கீதை அனைத்துலகத் தாயாவள். அவள் யாரையும் திருப்பி அனுப்பியது கிடையாது. தஞ்சம் தேடுபவர்களுக்கு எல்லாம் அவளுடைய வீட்டுக் கதவுகள் திறந்தே இருக்கின்றன.

சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு மேனட்டார் ஏற்றும் இலக்கணங் களுக்கு இசைவாகவும், கலைப் படைப்புப் பற்றிய சேதநையுடனும் எழுதிய ஈழத்து முன்னோடிக் கதைஞாள் பிதாமகராகத் திகழ் பவர் திரு 'சம்பந்தன்' அவர்களாவர். 'சம்பந்தன் தமிழாசிரிய ராகப் பணி புரிந்து கொண்டு, சிறுகதைத் துறையிலும் பெரு வெற்றியீட்டியவராவர். தேர்ந்தெடுத்த சொற்களை வைத்துக் கொண்டு, ஓரிரண்டு பாத்திரங்களையே நடமாடச் செய்து, அற்புதமான சிறுகதைகளைப் படைக்குங் கலை அவரிடம் இலாவ கமாக அமைந்துள்ளது' என அவரைப் பற்றி இரசிகமணி கனக-சேந்திநாதன் மதிப்பிட்டுள்ளார். 'மதம்' என்னும் இச் சிறுகதை ஒறுப்பான பாத்திரங்களுடன் நகர்த்தப்படுகின்றது. இந்திய துணைக்கண்டத்தில், சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டத்திலே புகுந்து கொண்ட இனக்கலவரத்தைச் சுற்றி இக் கதை தளிர் வைத்து வளருகின்றது. அந்நியமான ஒரு நிலைக் களை, மனக் கண்ணிலே தரிசித்த சந்தியத்துடன், மிக லாவக மாகச் சுவைஞரை அழைத்துச் செல்வதில் இச் சிறுகதை இலக்கிய விருந்தாகவே அமைந்துள்ளது.

மதம்

— க. தி. சம்பந்தன்

“சலீமா!”

அவள் அசையவில்லை. சந்திரநாத் அவளைப் பார்த்த படியே மௌனமாக நின்றான். நிமிஷங்கள் ஒவ்வொன்றாகக் கழிந்து கொண்டே இருந்தன. அவள் தலையில் முக்காடு விலகி ஒரு புறத்திலே கிடந்தது. முதல் நாள் வாரி விட்ட கூந்தல் கலைந்து பறந்து கொண்டிருந்தது. முகத்தை மேசையோடு சேர்த்தபடி கவிழ்ந்திருந்தான். ஆயினும் அவள் விம்மி விம்மி அழுது கொண்டிருப்பது நன்றாகவே தெரிந்தது. சந்திரநாத் மறுபடியும் “சலீமா!” என்று

கூப்பிட்டான். அப்பொழுது அவனுடைய குரலிலும் ஒருவித கரகரப்புத் தட்டியது. சில நிமிஷங்கள் கழிந்தன. அவள் அசையாமல் அப்படியேதான் இருந்தாள். மூன்றும் முறையாகவும் கூப்பிட்டுக் கொண்டு அவன் மெல்ல மெல்ல நடந்து அவளுக்கு அருகில் வந்தான். அப்பொழுதுதான் அவள் தலையைத் தூக்கினாள். கண்ணீர் அவளது பொன் போன்ற கண் கங்களில் கோடு கிழித்து ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்த்தவுடன் அவனும் பேச முடியாமல் அழுபவன் போலவே நின்றான். சிறிது நேரம் சென்றது. பிறகு அவள் அவனைப்

பார்த்து ஒருவித ஏளனம், ஆவேசம் எல்லாம் கலந்த குரலில் இதைக் கேட்டாள்:

“உங்கள் ஹிந்து சமூகத்துக்கு மேலும் மேலும் வெற்றிக்கு மேல் வெற்றி கிடைக்கிறது. இல்லையா?”

சந்திரநாத் ஒன்றுமே பேசவில்லை. அவள் அதே தொனியில் மறுபடியும் பேசினாள், ஆனால் விஷயம் வேறொருக்க இருந்தது.

“என்னை எதற்காக இங்கே கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறீர்கள்?”

இப்படியாக ஒரு கேள்வி கிளம்பும் என்று அவன் கனவிலும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதைச் சிறிது நேரம் யோசித்துக் கொண்டே நின்று விட்டுப் பிறகு சொன்னான்:

“உன் தந்தையும் இதையே விரும்பிருந்தார். என்கடமையும் இது தானே?”

அவள் மேலும் பேச விரும்பாதவள் போலவே மௌனமாக இருந்தாள். சந்திரநாத் அவளைப் பார்த்தபடியே அங்கும் இங்குமாக நடந்து கொண்டிருந்தான். சிறிது நேரம் சென்றதும் அவள் மீண்டும் ஆரம்பித்தாள். அதற்குள்ளாக மறுபடியும் அவளுடைய கண்கள் கலங்கி விட்டன.

“அந்தப் பக்கத்தில் வசித்த நம் ஜனங்கள் எல்லோருமே கொல்லப்பட்டு விட்டார்களா?”

“எனக்கு நிச்சயமாக ஒன்றுமே தெரியாது சலீமா. நான் இங்கே வருவதற்கு முன்பே எல்லாம் நடந்து விட்டது. உன் தந்தையார் உன் விஷயமாக அறிவித்திருந்தாராம். அதைக் கேட்டதுமே புறப்பட்டு உன்னிடம் வந்தேன்.

அவள் மறுபடியும் விம்மி அழத் தொடங்கினாள். அதைப் பார்த்ததும் அவன் கிட்டச் சென்று, “சலீமா, எப்படியோ எல்லாம் நடந்து விட்டது. வீணாக அழாதே. அழுதுதான் வரப்போவது என்ன? நீ ஒரு குழந்தையா?” என்று ஆறுதல் சொன்னான்.

அவளுடைய கண்களும் முகமும் சிவந்து பொங்கியிருந்த அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள்.

அப்போது வேலைக்காரி ஒருத்தி ஒரு தட்டில் ஏதோ உண்ணுவதற்கும் குடிப்பதற்கும் கொண்டுவந்து அவள் முன்னிலையில் வைத்து விட்டுச் சென்றாள். அவளை இடைமறித்து, “இது யாருக்காக?” என்று சலீமா கேட்டாள். அந்த வேலைக்காரி ஒன்றுமே பேசாது சந்திரநாத் தையும் அவளையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள்.

அப்போது அவன் பதில் சொன்னான்: “வீணாக உன்

னையே வெறுத்துக் கொள்ளுகிறாய். நீ படித்தவள். அதிலும் அறிவுள்ளவள். வாழ்க்கையில் எல்லோருக்குமே துன்பங்கள் எதிர்பாராத நிலையில் மலை போல வந்து விடுகின்றன. அதற்காக எல்லோருமே இறந்து விடுகிறார்களா?"

அவள் ஆவேசத்துடன் எழுந்து நின்று பேசினாள்.

"இது தற் செயலாக நடந்த ஒன்று, மறந்து விட? பழிக்குப் பழி வாங்க முடிந்தால், ஒரு சமயம் நான் மறக்கக் கூடும். என் ஆசையும் அதுவே."

"பழிக்குப் பழி வாங்க வேண்டும் என்னும் எண்ணமே இன்று தேசம் முழுவதும் நடக்கும் எல்லாக் கொடுமைகளுக்கும் காரணம் என்பதை நீ உணரவில்லையா சலீமா?"

"எங்கோ, எவனோ, யாரையோ கொன்றதற்கு வேறொரு மூலையிலே வாழும் ஒன்றும் அறியாத மக்களைக் கொன்று சூறையாட நான் விரும்பவில்லை. என் பெற்றோர்களை, உறவினர்களை, காரணம், நீதி, நியாயம் ஒன்றுமே இன்றியார் கொன்றார்களோ, அவர்களுையே தண்டிக்க வேண்டும் என்று என் உயிர் துடிக்கிறது. இதில் நியாயம் இல்லையென்று சொல்ல யாராலும் முடியாது"

"சலீமா, நீ சொல்வது சரியாகவே இருக்கலாம். ஆனால் அதில் ஒரு பிரயோஜனமும்

கிடைக்கப் போவதில்லை. பதிலுக்கு இன்னும் அநேகருடைய கண்ணீரால் நமது நாட்டு மண்ணைக்கப்படும் என்பது மட்டும் நிச்சயமாகும்."

இந்த வார்த்தைகள் அவளிடத்தில் ஒரு மாறுதலையும் உண்டு பண்ணி விடவில்லை; அவள் முன்போன்ற உணர்ச்சியுடனேயே காணப்பட்டாள். பேச்சை நிறுத்தி விட்டு அவளைப் பார்த்த படியே சந்திரநாத் மௌனமாக இருந்தான். சிறிது நேரத்துக்குள் மறுபடியும் எழுந்து நின்று, "இவ்வளவுக்குப் பிறகும் என்னை எதற்காக இங்கே பாதுகாத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நான் போக வேண்டும். இதைத் தவிர என்னால் இப்போது வேறொன்றும் சொல்ல முடியாது" என்று சொன்னாள்.

"எங்கே போக வேண்டும் என்கிறாய்?"

"எங்கே? என்னுடைய இடத்துக்குத் தான். முஸ்லிம்கள் என்று பிறந்த ஒரு குற்றத்துக்காக அநியாயமாக யார் யார் கொல்லப்பட்டார்களோ அவர்கள் செத்துக் கிடக்கும் இடத்துக்குத் தான் நான் போக வேண்டும்."

சந்திரநாத் இதற்கு ஒரு பதிலும் சொல்ல விரும்பவில்லை. நிலத்தைப் பார்த்தபடி எதையோ சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவள் தொடர்ந்து பேசினாள். வர வர அவளுடைய வார்த்தைகளில், தோற்றத்தில், ஒரு வித வேகமும் வர்மமும் கலந்து காணப்பட்டன.

“இனி எனக்கு யாருமே உரிமையானவர்கள் இல்லை. என்னுடைய துன்பத்துக்கு, மரணத்துக்குக் கண்ணீர் விடத்தக்கவர்கள் எல்லோருமே பூண்டோடு அழிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். எனக்கு மரணந்தான் இனி சுகம் தரும். நானும் அதையே விரும்புகிறேன்.”

மேலே அவளால் பேச முடியவில்லை. திரும்பவும் உட்கார்ந்து மேஜையில் முகத்தை வைத்துக் கொண்டு விம்மி விம்மி அழித்தொடங்கினாள்.

அதைப் பார்த்தவுடனே சந்திரநாத் எழுந்து அவளுக்கு அருகில் போய் நின்று, “சலீமா!” என்று உருக்கமாகக் கூப்பிட்டான். அந்தக் குரலுக்குச் செவிகொடுக்காமலிருக்க அவளாலும் முடியவில்லை. அதனால் தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தாள். அவள் அவளது கையைப் பிடித்துக் கொண்டே இதைச் சொன்னாள்:

“நீ மறுபடியும் குழந்தையைப் போலவே பேசுகிறாய். நடக்கக் கூடாதது நடந்து விட்டது

என்பது உண்மைதான். இந்த நிலையிலும் நிதானமான பாதையில் நியாயத்தோடு நடக்கக் கூடிய ஆற்றலைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளுவது தான் மனிதத் தன்மை. அதை இழந்து விடுவது மிகவும் லேசு. ஆனால் அதைக் காப்பாற்றுவது எல்லோருக்கும் இயலாத காரியமாகும். ஒருவேளை நீ என்னிடத்திலே சந்தேகப்படுகிறாயா?”

சிறிது நேரம்வரையில் மௌனமாக இருந்து விட்டு மறுபடியும் தொடங்கினாள்:

“இதோ பார், நீ யாருக்காக இவ்வளவு கவலைப்பட்டு அழுகிறாயோ அவர்களையும் காப்பாற்றி உன்னையும் அழாமல் செய்திருப்பேன். துரதிருஷ்டவசமாக நான் அப்பொழுது இங்கே இருக்கவில்லை. கடைசியில் உன்னை மட்டுமே காப்பாற்ற முடிந்தது. இனி உன்னைப் பாதுகாத்து வைப்பதும் உன் மனதுக்கு ஆறுதலைக் தேடித் தருவதும் என்கடமை”

அவள் பேச்சை நிறுத்தினதும் அவள் தொடங்கினாள்:-

“தயவு செய்து பெரிய மனசு வைத்து என்னைச் சாக விட்டு விடுங்கள். இதுதான் நீங்கள் எனக்குச் செய்யும் பெரிய ஆறுதல்.”

சந்திரநாத் அவளைப் பார்த்த படியே சிலைபோல இருந்தான். அவளுடைய உள்ளம் எந்த விதமான சமாதானத்தாலும் ஆறுகிற நிலையில் இல்லை என்பது

நன்றாக விளங்கியது. சிறிது நேரம் வரையில் அவனாலும் ஒன்றும் பேச முடியவில்லை. பிறகு ஒருவாறு தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு, “சலீமா, என்னை ஒரு கெட்டவன், மனிதத் தன்மை இல்லாதவன் என்று சொல்லும்படி செய்து விடாதே, எனக்காகக் கொஞ்சம் பொறுத்திரு” என்று வேண்டினான்.

அவள் மேலே ஒன்றுமே பேசவில்லை. வேதனைகளை அடக்கிக் கொண்டு ஒருவாறு மௌனமாக இருக்க முயன்றாள்.

அப்போது வெளியே கொஞ்ச தூரத்துக்கப்பால் வெறிகொண்ட ஜனங்களின் குமுறல், கடவின் அலைபோலக் கேட்கத் தொடங்கியது. அந்தச் சத்தம் காதில் விழுந்ததும் அவன் எழுந்து நின்று, “சலீமா, இன்றும் தொடங்கி விட்டார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. நான் போக வேண்டும். ஐயோ! மனிதர்கள் தர்மத்தையும் கடமையையும் மறந்து எப்படி மிருகங்களாக மாறுகிறார்களோ, தெரிவில்லை. நான் போய்ச் சீக்கிரமாகத் திரும்பி விடுகிறேன், சலீமா!” என்று சொன்னான்.

“வேண்டாம், நீங்கள் அந்த இடத்துக்குப் போகவே கூடாது. ஒருவேளை உங்களையும் நான் இழந்துவிட நேரிடும்.”

“திடீரென்று இப்படி ஏன் சொன்னேன்?” என்று அப்போது அவளுக்கே தெரியவில்லை. ஆனாலும் அவளுடைய மிருதுவான பெண் உள்ளம் இதையேதான் விரும்பியது. சந்திரநாத் இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் ஏனோ மிகுந்த ஆறுதலடைந்தான். பிறகு, “சலீமா, நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே. எனக்கு ஒரு தீங்குமே வந்து விடாது. நான் இந்தச் சமயத்தில் வீட்டினுள்ளே இருப்பது பெரிய துரோகமாகும்” என்று சொல்லிக் கொண்டே வெளியேறினான் போகும் போது வாசலிலே நின்ற வேலையாளைப் பார்த்து “ஜாக்கிரதை!” என்று எச்சரித்து விட்டுச் சென்றான்.

தெருவில் இறங்கினதும் கூக்குரல்கள் வருகிற திக்கை நோக்கி வேகமாக நடந்தான் சிறிது நேரத்துக்குள் ஜனங்களின் வெறிகொண்ட பேய்க் கூத்து அவன் கண்ணுக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது. மேலே அவன் ஓடியே சென்றான். வேங்கையின் கோரமான இயல்புடைய அந்த ஜனக் கூட்டமும் அவனைக் கண்டதும் மெல்ல விலகியது. சிலர் உண்மையாகவே பயந்து ஒதுங்கினார்கள். இன்னும் சிலருக்கு அவனுடைய இரக்கம் அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை. ஆனாலும் அவர்களும் மெல்ல ஒதுங்கி அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றார்கள்.

கொண்ட பேய்க் கூத்து அவன் கண்ணுக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது. மேலே அவன் ஓடியே சென்றான். வேங்கையின் கோரமான இயல்புடைய அந்த ஜனக் கூட்டமும் அவனைக் கண்டதும் மெல்ல விலகியது. சிலர் உண்மையாகவே பயந்து ஒதுங்கினார்கள். இன்னும் சிலருக்கு அவனுடைய இரக்கம் அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை. ஆனாலும் அவர்களும் மெல்ல ஒதுங்கி அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றார்கள்.

அதற்கிடையில் அந்தப் பகுதியில் வசித்த முஸ்லிம்கள் ஆண்கள் பெண்கள் குழந்தைகள் என்ற எல்லோருமே அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். பரிதாபகரமான அவர்களது முகத்தைப் பார்த்ததும் சந்திரநாத் அழுது விட்டான். பிறகு அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆறுதல் சொல்லித் தன் ஆட்களில் உண்மையான சிலரை அவர்களுடைய பாதுகாப்புக்காக நிறுத்தி வைத்து அவர்களுக்கு நம்பிக்கை வந்த பிறகே வீட்டை நினைத்தான்.

சலீமா சாரளத்தின் வழியாகத் தெருவைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். ஜனங்கள் பிரேதக்களையுடன் அங்கும் இங்குமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். 'இது ஏன்?' என்று சிந்திக்கவும் அவளால் அப்போது முடியவில்லை. சிறிது நேரத்தில் ஒரு கூட்டத்தவர்கள் அந்தப் பக்கத்தில் வந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்ததுமே இன்ன இடத்திலிருந்து தான் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை

அவள் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது.

அவர்களில் பலர் இளைஞர்கள். சிலர் நடுத்தர வயதினர். இரண்டொரு கிழவர்களும் இருக்கத்தான் செய்தார்கள். ஒரு பெரிய வெற்றிக்குப் பின் ஆடிக் கொண்டும் பாடிக் கொண்டும் வருகிற யுத்த வீரர்களைப் போல அவர்களும் உல்லாசமாகவே வந்தார்கள். அதைப் பார்த்ததும் அவளுக்கு உடம்பெல்லாம் பற்றிக் கொண்டது. எழுந்து சாரளத்துக்குப் பக்கத்திலே வந்து நின்று கையைக் காட்டி ஒருவனைக் கூப்பிட்டாள். எல்லோரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

“நீங்கள் மனித ஜன்மங்கள் தானா? அல்லது பிசாசுக் கூட்டமா?”

இந்த வார்த்தைகளைப் பேசும் போது அவளிடம் அலாதி யான ஒரு கம்பீரம் காணப்பட்டது. வந்தவர்களுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அவர்கள் அதில் நின்றபடியே தடுமாறினார்கள். மறுபடியும் அவள் பேசத் தொடங்கினாள்.

“ஒன்றுமே அறியாத ஏழைகளை வதை செய்தீர்கள். கொள்ளையடித்தீர்கள், எல்லாம் மறுபடியும் வட்டியோடு சேர்த்து அநுபவிக்கும் நாள் தூரத்தில் இருக்கவில்லை அடே! நான் யார் தெரியுமா? உங்களால் கொல்லப்பட்ட, கொள்ளையிடப்பட்ட அந்த நிரபராதிக

ளான முஸ்லிம்களின் கூட்டத்தில் தவறியிருக்கும் ஒருத்திதான். பதிலுக்கு வஞ்சம் தீர்க்கும் வரையில் உயிரோடு இருக்கிறேன் என்பதை மறந்து விடவேண்டாம்.”

அவள் துர்க்கை போலவே அப்போது விளங்கினாள். அதற்குள் சிலர் நிமிர்ந்து பார்த்து விட்டு, “இது சந்திரநாத் அவர்களின் வீடு” என்றார்கள். உடனே எல்லோருமே மேலே பார்த்து விட்டு யோசித்துக் கொண்டு நின்றார்கள். ஒரு வனுக்கு மட்டும் அவளுடைய வார்த்தைகள் பொறுக்கவில்லை. அவன் வாசற்பக்கமாக ஓடினான். அதற்குள் வாயிலிலே நின்ற வேலையாள் அவளை வெளியே தள்ளிக் கதவைத் தாழிட்டு விட்டாள்.

அப்பொழுது தான் சந்திரநாத் அங்கே நின்ற ஜனங்களைப் பார்த்ததும், “என்ன?” என்று கேட்டான். அவனைக் கண்டதும் அந்த ஜனங்கள் நழுவ ஆரம்பித்தார்கள். அவன் எல்லோரையும் மறித்து நிறுத்திக் கொண்டு இரண்டொரு வார்த்தைகள் மட்டும் பேசினான்.

“நீங்கள் தானா உண்மையான ஹிந்துக்கள்? ஐயோ! நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் மதத்தின் பழம் பெருமைக்கு, தர்மத்துக்கு அழிவு தேடிவிட்டீர்கள். பரம்பரையாக வந்த சகிப்புத் தன்மை எப்படி உங்களிடம் இருந்து மறைந்தது? பதிலுக்கு ராக்ஷஸர்களாகி விட்டீர்களே!

உங்களைப் பார்க்கவே என் கண்கள் கூசுகின்றன”

கடைசியில் அவன் தொண்டை குழறியது. அவ்வளவில் பேச்சை நிறுத்தி விட்டுப் படிமீது ஏறி நின்று அந்த ஜனங்களை ஒரு முறை பார்த்தான். எல்லோரும் க்ஷணத்தில் அந்த இடத்தை விட்டு மறைந்து விட்டார்கள்.

சந்திரநாத் மேலும் சிறிது நேரம்வரையில் அதிலேயே நின்று

விட்டு உள்ளே நுழைந்தான். எதிரில் சலீமா நின்றாள். அப்போது அவளிடம் நிரந்தரமாக உறைந்து கிடந்த சோகத்தின் திரை முழுதும் விலகியிருக்க, ஒருவித ரௌத்திரமே காணப்பட்டது. அவன் அவளை ஒரு முறை உற்றுப் பார்த்து விட்டு மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டே, “சலீமா உள்ளே போ. இது என்ன பைத்தியக்காரத்தனம்?” என்று ஒரு மாதிரியாகச் சொன்னான். அவளோ அதை அலட்சியமாகக் கேட்டுக் கொண்டு

அங்கும் இங்குமாக நடந்து கொண்டிருந்தாள்.

அப்பொழுதுதான் அந்தத் தந்தி வந்தது. சந்திரநாத் அதை வாங்கிப் படித்ததும், “சலீமா எல்லோரும் செளக்கியமாக டாக்காவில் இருக்கிறார்களாமே” என்று தந்தியை நீட்டினான். உடனே, “உண்மையாகவா?” என்று கூச்சலிட்டுக் கொண்டே அவள் ஓடி வந்தாள் பிறகு

கொஞ்ச நேரமாக அங்கு மிங்குமாகச் சிறு குழந்தையைப் போலவே குதித்துக் குதித்து ஓடித் திரிந்தாள்.

பிறகு அவனுக்கு அருகில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு, “என்னை எப்போது டாக்காவுக்கு அனுப்பப் போகிறீர்கள்?” என்று கேட்டாள்.

“நீ எப்போது போக விரும்புகிறாய்?”

“எவ்வளவு சீக்கிரமாகப் போக முடியுமோ, அது உங்களுையே பொறுத்தது”

சந்திரநாத் சிறிது நேரம் வரையில் யோசித்துக் கொண்டிருந்து விட்டுச் சொன்னான்:

“சலீமா, எதிர்பாராமல் திடீர் திடீர் என்று எங்குமே கலகங்கள் முளைத்து விடுகின்றன. அதனால்தான் யோசிக்கிறேன். அல்லது ”

அதற்குள் அவள் இடைமறித்து, “நீங்கள் கஷ்டப்பட வேண்டாம். என்னை வண்டியில் ஏற்றி விட்டாலே போதும். எப்படியாவது நான் போய் விடுகிறேன்” என்றாள்.

இதைக் கேட்டதும் அவனுக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது. சலீமா அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். பிறகு சந்திரநாத் இதையே சொன்னான்: “ஒன்றுக்கும் அவசரப்படாதே சலீமா! எப்படியாவது உன்னை அங்கே கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுகிறேன். நினைத்தவுடனே எதையும் செய்துவிடக் கூடிய நேரம் இதுவல்ல என்பதை நீயே நன்றாக உணருவாயே”

அவள் எல்லாவற்றையும் கேட்டுக் கொண்டு மௌனமாக இருந்தாள். பிறகு எழுந்து சென்று அங்கே கிடந்த பக்ஷணத்தட்டை எடுத்துக் கொண்டு வந்து அவனுக்கு முன்பாக வைத்தாள்.

“விருந்தாளி சாப்பிடு முன் வீட்டுக்குடையவனான ஒரு ஹிந்து சாப்பிடுகிற வழக்கம் இல்லையே”

“அது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் சாப்பிடு முன் நான் எதையும் தொட மாட்டேன் எனச் சத்தியம் செய்து விட்டேன் என்று வைத்துக் கொண்டால் ”

அவள் பேச்சை நிறுத்தி விட்டுத் தட்டை எடுத்து நீட்டி

ளுள். அவன் அந்தத் தட்டை வாங்கித் தனக்கு முன்னால் வைத்துவிட்டு அவருடைய பிரகாசமான முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். மறுபடியும் அவன் தொடங்கினான்: “ஒரு முஸ்லிம் பெண் கொடுக்க, உயர்ந்த ஹிந்து குடும்பத்திலே பிறந்த நீங்கள் உண்ணக் கூடாது என்று இருக்கிறீர்களா?”

அவ்வளவில் அவன் சாப்பிடத் தொடங்கினான். அப்பால் இரண்டு பேருமாகவே பக்ஷணங்களைக் காவி செய்தார்கள்.

பிறகு அவன் சந்திரநாத் தைப் பார்த்து, ‘உங்களிடம் ஒன்று கேட்கிறேன். ஒளிக்காமலே சொல்லுகிறீர்களா?’ என்று கேட்டான். அவன் வெறுமனே தலையை மட்டும் அசைத்துத் தன் சம்மதத்தைத் தெரிவித்தான்.

“சில மணி நேரத்துக்கு முன்னான் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு நீங்கள் என்மீது வெறுப்புக் கொள்ளவில்லையா? மறைக்காமல் சொல்லுங்கள்”

அவன் சாந்தமான குரலிலே, “சலீமா எதற்காகவும் நான் கோபிக்கிறதில்லையே” என்றான்.

“ஆனாலும் என் அறிவில்லாத வார்த்தைகளை நீங்கள் மறந்து விடவேண்டும்”

“நீ அப்படி எதையும் சொல்லிவிடவில்லை.”

“என்னுடைய மனம் சாந்தியடைய வில்லையே.”

“அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?”

“உங்களுக்கு எது இஷ்டமோ அதன்படி என்னைத் தண்டித்து விடுங்கள்”

“சரி, தண்டிக்கிறேன்; அதற்குரிய நேரம் வரட்டும்.”

ஏனோ, இரண்டு பேருமாகவே சிரித்தார்கள்.

மறுநாள் அதிகாலையிலேயே அந்த வீட்டு வாசலிலே ஒரு வண்டி வந்து நின்றது. சந்திரநாத் அது யார் என்று பார்க்க ஆளை அனுப்பினான். அதற்குள் அந்தக் கிழவர் உள்ளே வந்து விட்டார். முதிர்ந்த நிலையிலும் அவருடைய வாயிலிருந்து வந்த வார்த்தைகள் இளமையைத் தொட்டுக் காட்டின.

“சந்திரநாத்!” என்று முதலில் ஆத்திரத்தோடு கத்தினார் அவன் ஒன்றும் புரியாமலே ஓடிவந்து, “நமஸ்காரம் தாத்தா” என்று வணங்கினான் அவர் அவனுடைய வணக்கத்தை ஏற்கவில்லை. மேலும் ஆத்திரம் கொண்டவராய், “நீ அந்நிய மதத்தைச் சேர்ந்த ஓர் இளம் பெண்ணை இங்கே வைத்திருக்கிறாயாமே?” என்று உறுமினார்.

அவன் ஒன்றுமே பேசவில்லை. அவருடைய கோபம் மேலும் உச்ச நிலையைக் கிட்டியது.

“எதற்காக அவளை நீ இங்கே வைத்திருக்க வேண்டும்? எங்கள் ஹிந்து தர்மத்துக்குச் சாவு மணி அடித்து விட்டாயே”

அப்பொழுதுதான் அவன் வாயைத் திறந்து மெல்லப் பதில் சொன்னான்.

“தாத்தா, இதனால் நான் ஹிந்து தர்மத்துக்குச் சாவு மணி அடிக்கவில்லை. உண்மையில் ஹிந்து தர்மத்தைச் சாக விடாமல் காப்பாற்றி விட்டேன்.”

கிழவர் தம் வாயில் வந்தபடியெல்லாம் திட்டிக் கொண்டே வெளியே சென்று வண்டியில் ஏறிவிட்டார். அவன் அவர் பின்னோடு போய் நமஸ்கரித்து விட்டுத் திரும்பி வந்தான். அது வரைக்கும் உள்ளே நின்ற சலீமா அப்பொழுது தான் முன் மஹலுக்கு வந்து சேர்ந்தாள். அவளுடைய முகம் கொஞ்சம் வாடியிருந்தது. அதைப் பார்த்ததும், “இந்த மனிதர்களுடைய எந்த விதமான வார்த்தைகளையும் நீ பொருட்படுத்தக்கூடாது. அவர்கள் ‘பாட்டன் சொன்னான்’, ‘அப்பன் செய்தான்’ என்று தர்மம் பேசுபவர்கள். சலீமா, இது என் வீடு, ஆதலால் உனக்கும் உரிமை உண்டு எனவே நீ சிந்திக்க நியாயமே இல்லை” என்று ஆறுதல் சொன்னான். அவள் சிறிது நேரம் வரையில் ஒன்றுமே பேசாமல் இருந்து விட்டு, “எப்படியானாலும் என்னைச் சீக்கிரம் அனுப்பி விடுங்கள்” என்று கேட்டுக் கொண்டாள்.

அன்றைக்கே புறப்படுவதற்குரிய எல்லா ஆயத்தங்களையும் செய்து முடித்தார்கள். அவனுடைய மோட்டார் வண்டியைச் சாரதி வாயிலிலே கொண்டு வந்து நிறுத்தி விட்டு வெளியே வந்து நின்றான்.

சந்திரநாத் தன் அறையில் இருந்தும் புறப்பட்டு நேரே அவள் இருந்த அறையை நோக்கி நடந்தான். அவன் வருவதைக் கண்டதும் சலீமா எழுந்து நின்று “புறப்பட ஆயத்தமா?” என்று கேட்டாள்.

“ஆம்; இதை உன் கைப் பெட்டியினுள்ளே வை.”

“எதற்காக இதை நான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்?”

“அவர்களும் எல்லாவற்றையும் இழந்தே போயிருக்கிறார்கள். இது அவசியம் உங்களுக்குத் தேவைப்படும்”

“ஆனாலும் இவ்வளவும் எதற்கு?”

“பரவாயில்லை.”

“ஐயோ! இதில் எத்தனை ஆயிரம் தந்திருக்கிறீர்கள்?”

“பாரமாக இருக்கிறதா”?

அவள் பேசாமல் நின்றாள். அதை வாங்கி அவளது கைப்

பெட்டியைத் திறந்து அவனே வைத்து விட்டான்.

மோட்டார் வண்டி பாதையிலே போய்க் கொண்டிருந்தது. சந்திரநாத் தே வண்டியை ஓட்டிக் கொண்டு போனான் சலீமா பின்புறத்து ஆசனத்தில் உட்கார்ந்திருந்தான். இடையில், “எதற்காக மோட்டார் ஓட்டியை நிறுத்தி விட்டு வருகிறீர்கள்?” என்று அவள் கேட்டாள். “நான் இப்பொழுது உங்கள் மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வாழுகின்ற இடத்துக்கு வருகிறேன்.

அவர்களோ இன்று ஜாதி மத வெறியில் நமக்கும் வழிகாட்டிகளாக இருக்கிறார்கள். அபாயம் வந்தாலும் நான் அதை அமைதியாகவும் சந்தோஷமாகவும் ஏற்பேன் ‘எனக்காக மற்றவர்கள் ஏன் அகப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டும்?’ என்று எண்ணியதால் ” என இழுத்தான்.

அவள் உடனே “வண்டியை நிறுத்துங்கள்” என்று கூச்சலிடத் தொடங்கி விட்டாள். கடைசியில் வண்டியை நிறுத்

தியே அவனைச் சமாதானம் செய்ய முடிந்தது. பிறகு அவளும் முன்பக்க ஆசனத்துக்கு வந்து உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

வண்டி மறுபடியும் போய்க் கொண்டிருந்தது. இடையில் “சலீமா, நீ ஒரு முஸ்லிம் பெண். உங்கள் ஜாதிப் பெண்கள், ஆசாரப்படி வெளியே தலையைக் கூட நீட்டுவதில்லை. அப்படியிருக்க அந்நிய மதத்தவனாகிய ஒரு வனுக்குப் பக்கத்தில் நீ உட்கார்ந்திருக்கிறாயே ” என்று கூறினான்,

சலீமா பதில் பேசவில்லை.

மறுபடியும் சந்திரநாத் திரும்பி அவளைப் பார்த்தான்.

இரண்டு பேருடைய உள்ளத்திலும் உண்டான மலர்ச்சி அவர்கள் முகங்களில் வெளியாகி மறைந்தது. வண்டி மேலே போய்க் கொண்டிருந்தது.

“இன்னும் எத்தனை மைல் போகவேண்டும்?” என்று இடையில் சலீமா கேட்டாள்.

“பாதி தூரத்துக்கு மேலே வந்து விட்டோம். இனி ஹிந்துக்களினால் எந்த அபாயமும் வராது. நீ பயமின்றி இருக்கலாம்”

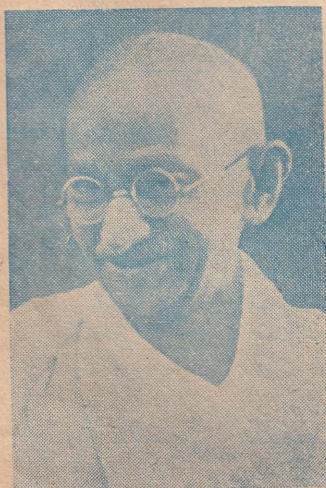
அவள் இதைக் கேட்டதும், இனித்தான் நான் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும், அல்லவா? என் உயிர் போன பிறகே உங்களுக்கு ஏதேனும் தொந்தரவு

வரலாம் என்று சொல்லிவிட்டு மெல்லச் சிரித்தாள்.

“சலீமா, நீயோ ஒரு பெண். எப்பொழுதும் பெண்களைக் காப்பாற்ற ஆண்கள் தங்களைத் தியாகம் செய்வதுதான் தர்மம். நீ நினைப்பது தப்பு.”

“இந்தத் தர்மங்களைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. ஆனாலும் நான் அப்படித்தான் செய்வேன். அதை யாரும் தடுக்க முடியாது”

சந்திரநாத் மௌனமாகவே வண்டியை ஓட்டிக் கொண்டு சென்றான். “போகவேண்டிய தூரத்தில் பெரும் பகுதி கழிந்து விட்டதல்லவா?” என்று இடையில் அவள் கேட்டாள். அவனும் ‘ஆம்’ என்று தலையை அசைத்தான்.

ஒரு சந்தில் திரும்பியவுடனே திடீரென்று ஒரு ஜனக் கூட்டம் எதிரே காட்சி கொடுத்தது. அவர்களது நிலையைக் கண்டதும் சந்திரநாத் திகைத்து வண்டியை நிறுத்தினான். அந்தக் கூட்டத்தில் இருந்த சிலர் வேகமாக அவர்களது வண்டியை நோக்கி ஓடிவந்தார்கள். அதற்குள் ஒருவன் தூரத்திலிருந்தே கல்லொன்றை வீசி எறிந்தான். அது வண்டியின் முன்புறத்திலே பட்டுத் தெறித்துக் கண்ணாடியை உடைத்து விட்டது. ஒரு கண்ணாடித் துண்டு சந்திரநாத்தின் நெற்றியில் பறந்து ரத்தத்தைப் பெருக்கச் செய்தது.

கூடினத்துள் சலீமா அந்த ஜனக் கூட்டத்தின் முன்பாக நின்றாள், அவளைப் பார்த்ததும், ‘இவள் ஒரு முஸ்லிம் பெண்’ என்பதை எல்லாரும் உணர்ந்து கொண்டார்கள். உடனே சிலர்

இஸ்லாம்

அருட்புலமையினால் அருளப்பட்ட மதங்களுள் ஒன்று இஸ்லாம் என்பதையும், எனவே, புனித குர்ஆன் அருட்புலமை நூல் என்பதையும், முஹம்மது தீர்க்கதரிசிகளுள் ஒருவர் என்பதையும் நான் நிச்சயமாகச் சாவதானம் பண்ணுகின்றேன். நான் இறைதூதரின் வாழ்க்கையையும் குர்ஆனையும் படித்துள்ளேன் என உரிமை பாராட்டுகின்றேன். குர்ஆனின் போதனை அகிம்சையைப் பிரதானமாக ஆதரிக்கின்றது என்ற முடிவுக்கும் வந்துள்ளேன். வன்முறையிலும் பார்க்க அகிம்சை சிறந்த தென குர்ஆனிலே கூறப்பட்டுள்ளது. அகிம்சை கடமையாக அநுபவிக்கப்படுகின்றது.

பின் வாங்கி ஒதுங்கினார்கள். மற்றவர்கள் வெறி கொண்டுதான் நின்றார்கள். அதற்குள் ஒருவன் சொன்னை: “அடே! இவன் ஒரு ஹிந்துவாகவே இருக்க வேண்டும்”

எல்லோரும் சந்திரநாத் தையே பார்த்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்தின் ராசுஸ எதிர்ப்பை அடக்கிச் சலீமாவின் குரல் எழுந்து கேட்டது.

“எல்லோரும் விவசாயிகள். உங்கள் ஜாதியை - உங்கள் மதத்தைச் சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்களைப் பாதுகாத்த இந்த மகான் யாராக இருந்தாலும், எந்த மதத்தவராக இருந்தாலும் என்ன?”

“நான் யார் என்று இன்னும் நீங்கள் உணரவில்லையா? என்னையும் என்னைப் போன்ற உங்கள் மனிதர்களையும் காப்பாற்றிய அன்பரது புனித உள்ளத்தைப் புண்படுத்தி விட்டீர்களே.”

பேச்சை நிறுத்தி விட்டு எல்லோரையும் ஒரு முறை நிமிர்ந்து பார்த்தான். அத்தனை பேரும் அசையாமல் அப்படியே நின்றார்கள். பிறகு அவள் தன் புடைவையின் ஒரு தலைப்பைக் கிழித்து அவனது நெற்றியில் வழிந்தரத்தத்தைத் துடைத்துக் கட்டுப் போட்டாள்.

சந்திரநாத் அசையாமல் அப்படியே இருந்தான். முன்புறத்தில் நின்றவர்களில் சிலர் சந்திரநாத்திடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

உடனே அவன் வண்டியை விட்டு இறங்கி நின்று இதையே சொன்னான்: “நான் ஹிந்துவாகப் பிறந்து விட்டேன். நீங்கள் முஸ்லீமர்களாகப் பிறந்து விட்டீர்கள் ஆயினும் என்ன? நாமெல்லோரும் இந்த நாடு பெற்ற குழந்தைகள் தாமே!”

அவ்வளவோடு நிறுத்தி விட்டு அந்தக்கூட்டத்தை நோக்கி நமஸ்கரித்தான் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற ஒரு வயோதி

கர் அருகில் வந்து அவன் கைகளைப் பிடித்துத் தன் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டார்,

வண்டி புறப்படும் பொழுது கூட்டத்தினர் எல்லோருமே அமைதியாக நின்று தங்கள் அன்பைத் தெரியப் படுத்தினார்கள்.

வண்டி போய்க் கொண்டிருந்தது

“சலீமா என்றான் சந்திரநாத்.”

மாமனிதன் மகாத்மா

—கவி. கா. மு. ஷேரீப்

பொய்யே புகலா அரசியல் ஞானி

பொல்லாங் கெதையும் சொல்லா மானி
உயர்க் மானுடம் என்றே உரைத்தான்

ஒற்றுமைக் காக உயிரைக் கொடுத்தான்
பெய்யும் மழையாய் பெருகும் நதியாய்

பூமிசெ ழிக்க வாழ்ந்த மேலோன்
எய்துமி வற்றால் எம்மான் காந்தி

இருபதாம் நூற்றாண்டின்மா மனிதன்

திண்ணிய மனத்தால் அஹிம்சை தன்னை

சீரிய போரா யுதமாய் எடுத்தான்

உண்ணு நோன்பால் உலகைக் கவர்ந்தான்

உணவால் உடையால் எளியத ரத்தான்

புண்ணிய வசத்தால் இந்திய மண்ணில்

பிறந்தோன் தொண்டால் உலகப் பொதுவன்

எண்ணும் இவற்றால் எம்மான் காந்தி

இருபதாம் நூற்றாண் டின்மா மனிதன்!

அவள் தன் கையினால் அவ
னது நெற்றியைத் தடவிக்
கொண்டே, “வலிக்கிறதா?”
என்று கேட்டாள்.

சந்திரநாத் சொன்னான்:
“வலி எப்பொழுதோ மறைந்து
விட்டது. அதற்கு மாறாக உடம்பு

முழுவதும் குளிர், உள்ளம் இனிக்
கிறது சலீமா!”

உடனே அவள் அவனது
கையைப் பிடித்துத் தன் கண்
களில் ஒற்றிக் கொண்டாள். அந்
தக் கையில் இரண்டு துளி நீர்
ஓட்டிக் கொண்டிருந்தது. ○

அன்ப,

நான் ஓர் இஸ்லாமியன் என்ற நிதர்சனத்தினை மீண்டும் மகா கௌரவ உணர்வுடன் வலியுறுத்த வேண்டிய இன்னொரு சந்தர்ப்பம் பொருந்தியுள்ளது. முன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில், 'இஸ்லாத்திற்குப் புறம்பான மதங்களனைத்தையும் இகழ்ச்சியாக நோக்கும் ஒரு வகைக் குறுகல் மனப்பான்மையை என் மனத்திலே ஏற்படுத்த வில்லை. இத்தகைய குறுகல் போக்கு கட்டித்த அஞ்ஞானத்திலே கூட ஏற்படலாம். பிற மதங்களைப் பற்றிய உண்மைகளையும் தத்துவங்களையும் புரிந்து கொள்வதிலே அலாதியான அக்கறை காட்டுவது என் சுபாவமாக அமைந்துள்ளது. இதனால் அறிவும் தெளிவும் அகலிக்க வழி சமைந்துள்ளது என்பதுடன், நான் ஈமான் கொண்டுள்ள இஸ்லாத்திலே உள்ள தனித்துவ ஒளியைப் பற்றிய தரிசனம் தெளிவாக அமையும் பாக்கியமும் சித்திக்கின்றது' என என் தளத்தினை விளக்கினேன். என்னுடைய உருவகக் கதைகளிலே அதிகமான இந்து மதத் தத்துவங்கள் விரவிக்கிடப்பதைச் சுவைஞர் கண்டறியலாம். அது தற்செயலான பண்பு அல்ல. அறிவு பூர்வமான முயற்சி அப் பண்பினை வளைந்தெடுக்க உதவியது. 'சைவமும் தமிழும்' என்று கோஷமிடும் பாமரத்தனத்தினை நான் கண்டிக்கின்றேன். ஆனால், கீழைத்தேயக் கலை-இலக்கிய முயற்சிகளில் இந்திய தத்துவம் பண்டு தொட்டே ஆட்சி செலுத்துகின்றது. அந்தப் பண்பு திருகப்படும் பொழுது, கீழைத்தேயத்தின் தனித்துவத் வளி பிசகிவிடும். எனவே, அந்த அளவுக்கு இந்து மதத் தத்துவங்களை, ஓர் எழுத்தாளன் — அவன் எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவனாக இருந்தாலும்—கற்றல் தக்கது. அத்தகைய கற்றலின் பயனாகவே கீதையின் நாடகத் தொனி சார்ந்த சாரமாக அமையும் 'கானம்' என்ற நாடகத்தை எழுதினேன். இவ்வாண்டின் 'ஏப்ரல்' இளம்பிறை பூவில் 'ஞானம்' என்னும் கிறிஸ்தவ மதம்

சார்ந்த ஓரங்க நாடகத்தை எழுதினேன். அது ஒரு துருவம் என்றால், கானம் மறு துருவம். இத்தகைய முயற்சி இலக்கியப் பரிசோதனையுமாம்.

ஓரங்க நாடகம்

எம். ஏ. ரஹ்மான்

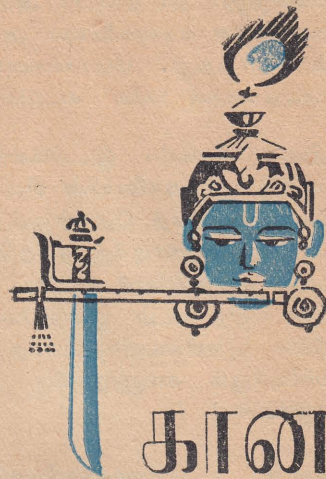
பாத்திரங்கள்

துரியோ தனன்

துரோணர்

கண்ணன்

தனஞ்சயன்

காலம்

மேடையமைப்பு

குருஷேத்திரப் போர்க்களம்; கௌரவர் சேனையும், பாண்டவர் சேனையும் எதிர்திராகத் திரண்டு நிற்பதாகவும், பல்லாயிரம் வீரர்கள் ஏக காலத்தில் தோன்றியிருப்பதான மனப்பாங்கும் காணுநகருக்குத் தோன்றுமாறு காட்சி அமைக்கப்படல் வேண்டும். பின்னணி ஒலி உதவியை இதற்குப் பெரிதும் நாடலாம். மேடையின் இடப்பக்கம் பாண்டவர் தானையும், வலப்பக்கம் கௌரவர் தானையும் நிற்கின்றன. தருமர், பீமன், பீஷ்மர் ஆகியோர் நாடகத்தில் பேசாத பாத்திரங்களாகத் தோன்றிய போதிலும், பாரத இதிகாசத்தில் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள முக்கியத்திற்கேற்ப மேடையில் வரிசை பெறுகின்றனர்.

[திரை நீக்கப்படாமலிருக்க, படைவீரர்களும் குதிரைகளும் ஆர்ப்பரித்து. ஆரோகணித்துக் திரண்டு அணி வகுப்பதான பிரமையூட்டும் இசை பின்னணியில் ஒலிக்கப்படுகின்றது. இந்தப் பின்னணி ஒலியைப் பிளந்து, குரல் கேட்கிறது.]

குரல்: மகாபாரத காலம்.

பஞ்சபாண்டவரும் திரௌபதியும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வன வாசத்தை முடித்தனர். ஓராண்டு அஞ்ஞாத வாசத்தை விராட புரத்தில் இயற்றினர். உபலாவியம் என்ற நகரத்திலே வெளிப்பட்டார்கள். இடையில் அவர்கள் அனுபவித்த இடர்களும், துயர்களும் அளவற்றன. எல்லாவற்றையும் பொறுமையுடன் ஏற்றனர். காலம் பொருத்துகின்றது. விடுதலைப் போரும் வந்து

வாய்க்கின்றது. அஸ்தினூபுர அதிபதி துரியோதனன் சமாதானத் திற்கான சகல கதவுகளையும் அடைத்து விடுகிறான். கிருஷ்ணன் தூதும் தோற்றது. போர்க்களம் குறிக்கப்பட்டது. குருநிலம் போர்க்களமாகக் 'சுனை' கட்டுகிறது. போர்! இனி, போர்!

[திரை விலகல். இடக்கோடியிலிருந்து ஒளிக்கீற்று ஒன்று பாண்டவர் தானையின் சில முகங்களிலே படிந்து, நகர்ந்து வெற்றிடமாகத் தோன்றும் நடுமேடையிலே தரித்து, மெதுவாக வலக்கோடிக்கு நகருகின்றது. இடது கோடியில் பீஷ்மரின் முகத்தினைக் காட்டி நகரும் ஒளிக்கீற்று வலக்கோடியின் வெற்றிடம் ஒன்றிலே தரிக்கின்றது. அந்த ஒளிக்கீற்றிலே இறங்கியவர்களாகத் துரியோதனனும், துரோணச்சாரியாரும் காணுநருக்கு முதன் முதலாகக் காட்சியளிக்கிறார்கள்.]

துரியோதனன்: துரோணச்சாரியாரே! ஒரே யொரு நாழிகை, சமயம் சங்கமிக்கும். பாரதப் போர் ஆரம்பமாகிவிடும். நெடிய பகைக்கு ஒரு முடிவு காணும் விடிவின் தொடக்கம்! பாண்டவர் மமதை ஒடுங்கும். (ஒளி விரிந்து மேடையின் வலப்பக்கம் முழுவதும் படருகின்றது. இடப்பக்க மேடை இருளில் பாஞ்சாலி விதவையாகவேனும் என் பாதங்களைச் சேவிப்பாள்! அப்பொழுத்தான் கௌரவரின் உண்மையான கௌரவம் இந்த அவனியில் அறுதியாக நிறுவப்படும். அன்றுதான் என் மனம் மகிழும்; அகம் குளிரும்.

துரோணர்: [இந்த வசனம் பேசப்படும்பொழுது ஒளி இடக்கோடி வரை நகர்ந்து மீண்டும் வலக்கோடியில் வந்து தரிக்க வேண்டும்.] சுயோதன! உன் எண்ணமும், அதன் ஈடேற்றமும்! வெற்றியார் பக்கமோ யான் அறியேன்... அதோ, இங்கிருந்தும் பாண்டவர் அணியைப் பார்க்க முடிகின்றது. பதினாயிரம் வில்லாளிகளை வழி நடத்தும் வல்லமை மிக்க மகாரதர்கள் பலர் முன் வரிசையிலே நிற்கிறார்கள்.

துரியோதனன்: மகாரதர்களாம், மகாரதர்கள்! அப்படியான மகாரதர்கள் யார்தான் அந்த அணியிலே நிற்கின்றார்கள்?

துரோணர்: அரவக்கொடியோனே! சினம் தவிர்த்து சிந்தை குவிந்து உன் கண்களாற் பார்! வீமன்—பார்த்தன்—யுயுதானன்—விராடன்—துருபதன்—திட்டகேது—கேசிதானன்—காசிராஜன்—புருஜித்—குந்திபோஜன்—சைபியன்—யுதாமன்யு சுபத்திரை புத்திரமும் அபிமன்யு—திரௌபதி மைந்தராம் உப பாண்டவர் ஆகிய பலரை முன் வரிசையிலே பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

துரியோதனன்: ஆச்சாரியாரே! பாண்டவர் சேனையைப் பார்த்தீர். புகழ் பாடுகிறீர். நமது கௌரவர் சேனையையும் அதற்குந் தலைமை தாங்கும் மகாரதர்களையும் திரும்பிப் பாடும். நமது மகாரதர் ஒருவருக்கு எதிர்த்தானையிலுள்ள அத்தனை மகாரதர்களும் சமமாவார்களா? வில் வித்தை கற்பிப்பதில் ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத நீங்கள், கங்கையாள் பெற்ற பிதாமகர் பீஷ்மர், அங்கதேய அதிபதி என் ஆருயிர்த் தோழன் கர்ணன், உங்கள் வாழ்க்கைக்கு உறுதுணையான அசுவத்தாமன், உங்கள் மைத்துனர் கிருபர், என் இளவல் விகர்ணன் ஆகிய ஒப்பற்ற மகாரதர்கள் நம் அணியிலே தலைமை தாங்குகின்றார்கள் என்ற உண்மையை மறந்தீரா? அன்றேல் திட்டத்திய்மனைக் கண்டு மலைத்தீரா?

துரோணர்: துரியோதனா! இவர்கள் கௌரவர் சேனைக்குத் தலைமை தாங்குகின்றார்கள். உண்மைதான். மறந்தேனல்லன். என் சினை என் கைவிருக்கும் வரை என் நிலை தளராது. இருப்பினும்...

துரியோதனன்: வேதக்கொடியோனே! ஏன் இருப்பினும் என்று சஞ்சல புத்தியுடன் வார்த்தைகளை மென்று மழுப்புகின்றீர்? இவர்கள் மட்டுமே அல்லர். இவர்களுக்கு நிகரான வீரர்களான அரசர் பலர் நமது அணியிலே! இவர்கள் யார் தெரியுமா? ஷத்திரியராகப் பிறந்து விட்டோமே என்று தலையை நொந்து வில் எடுத்தவர்களல்லர். வெற்றியைத் தவிர வேறெந்தச் செல்வத்தையும் நத்தாத விறல்மிகு வீரர்கள்! என் துன்பத்தைத் துடைக்கும் பணியிலே தமது உயிர்களையே அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருக்கும் மா வீரர்கள்.

துரோ: செஞ்சோற்றுக்கடனை இறுப்பதற்குச் சகல பரித்தியாகங்களுள் செய்யத் தயாராக நிற்கும் வீரர்களே நமது அணியிலே திரண்டிருக்கிறார்கள். 'எதிரிதானை சோற்றுப்பட்டாளமே' என்று நமக்கு எதிராக அணி திரண்டுள்ள வீரர்கள் கேலியாகப் பேசிக் கொள்கிறார்களாம்.

துரி: ஆச்சாரியாரே! நாத்தடித்த இப்பேச்சுக்களை உதிர்க்கும் அந்தச் சோற்றலடித்த பிண்டங்களைத் தூளி செய்து காட்டுகின்றேன். அவர்கள் அறியாவிட்டாலும் நீங்கள் இதனை அறிந்திருக்கிறீர்கள் என் புண்ணிய பலத்தினால், கௌரவர் சேனைக்குத் தளகர்த்தராக நிற்கும் பிஷ்மரின் ஏவல் கேட்டு பொங்கு மாகடலாக எதிர்த்தானையைக் கபளீகரஞ் செய்யத் தயாராக நிற்கின்றது நமது சேனா சமுத்திரம். அதோ பாடும் ..

துரோ: பாண்டவர் தானைதயைத் தானே?

துரி: ஆமாம், மடப்பள்ளிக்குத் தலைவனாக இருக்க வேண்டிய வெய்ய வீமன் ஐவர் கொண்ட சிறுபடைக்குத் தலைமை தாங்குவதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

துரோ: மன்னர் மன்னா! தெய்வ விரதராம் பிஷ்மர் நம்மை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

துரி: (மிகுந்த உற்சாகத்துடன்) யாதவர் பலம் பெற்ற கௌரவ சேனையே! நீங்கள் எவ்வகையிலும் நமது முதுபெரும் வீரர் காங்கேயரை மட்டும் காப்பாற்றுங்கள்.

[இவ்வார்த்தைகளைச் செவியுற்று மகிழ்ந்த பிஷ்மர் சங்கை எடுத்து ஒலிக்கின்றார்.]

துரோணர்: துரியோதனா! உன் வார்த்தைகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, பிஷ்மர் போர்ச் சங்கை ஊதிவிட்டார்.

துரி: வாருங்கள் துரோசசாரியாரே! பிஷ்மர் நிற்குமிடம் சென்று படைகளின் வியூக அமைப்புகளைக் கவனிப்போம்

[மேடையிலே திடீரென இருள் கவிய, பல சங்குகள் ஏக காலத்தில் ஒலிப்பதான பின்னணி இசையமைப்பு. இருளைப் பிளந்து திடீரென்று மேடையின் வெற்றிடமான நடுப்பகுதியில் வீழ்ந்தது தரித்து, சற்றே இடப் பக்கமாகத் தரித்து, அவிந்து விடுகிறது. திடீரென்று ஒளி இடது கோடியிலே தோன்றும் பொழுது தேரேறிய கண்ணனுடைய திருவுருவம் மட்டும் காணுநருக்குத் தெரிகின்றது.]

கண்ணன்: பார்த்தா! ஏறு தேரிலே! கௌரவர் சேனையினர் சங்கை முழங்கி ஆர்ப்பரிக்கின்றார்கள். (பார்த்தன் கண்ணனின் தேரில் ஏறிக் கொள்வது காணுநருக்குத் தெரிகின்றது.) அச்சங்கோவி துரியோதனனுக்கு மனமகிழ்ச்சியையும், நமது படையினருக்கு அச்சத்தையும் ஊட்ட வல்லது. காண்டபா! பாண்டவர் சேனையின் சார்பாக நான் பாஞ்சசன்னியத்தினை இதோ முழங்குகின்றேன்.

[கண்ணனின் சங்கொலி தனித்துவமாக ஒலிக்கப்படுகின்றது.]

தனஞ்சயன்: பாண்டவர் சேனையின் முதலாவது சங்கொலி..

[பல சங்குகள் ஏக காலத்தில் ஒலிப்பதான ஒலிக்குறிப்புப் பின்னணியில் எழ, மேடையின் இடக்கோடியிலே ஒலி பரவுகின்றது.]

தனஞ்சயன்: முகுந்தா! நமது அணியிலே காசிராஜன், சிகண்டி, திட்டத்திய்மன், விராடன். சாத்தகி, உப பாண்டவர்கள், உன் மருமகன் அபிமன்யு ஆகியோரும் தத்தமது சங்குகளை முழங்கி விட்டார்கள்.

கண்ணன்: முழங்கி விட்டார்கள் பற்குண! இச்சங்கநாதம் கௌரவர் சேனையையும் ஊடுருவிச் சென்று விட்டது. வா, பாண்டவர் தானே நமக்காகக் காத்திருக்கின்றது.

தனஞ்சயன்: அடியார்க்கு அருள் சுரக்கும் மதுகுதன! கௌரவர் சேனையிலே யார் யார் நமக்குப் பகைவராக வந்திருக்கின்றார்கள் என்பதைத் தெளிவாகப் பார்க்கத் தேரினை இரு படைக்கும் நடுவிலே, அங்கு கொண்டுவர நிறுத்துவாயாக!

கண்ணன்: உன் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்றேன்.

[தேரினைக் கண்ணன் சாரத்தியஞ் செய்வதான தோற்றம் காணுநர் மனத்தில் எழவேண்டும். பின்னணியில் பாட்டு ஒன்று இசைக்கப்படுகிறது.]

பாடல்

[மேடையின் நடுவிலுள்ள வெற்றிடத்தை நிறைத்துத் தேர் தரிக்கின்றது. ஒளி கண்ணன் மீதும், தனஞ்சயன் மீதும் மட்டுமே விழுகின்றது.]

கண்ணன்: (இந்த வசனத்தைப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே ஒளி மேடை முழுவதும் பரவுகின்றது.) எதிர் கொண்டு பொருத நிற்கும் இரு தானைகளுக்கும் நடுவே தேரை நிறுத்தியிருக்கின்றேன். பகையைத் தீர்க்கக் கௌரவர் அணி திரண்டிருப்பதை நன்றாகப் பார்!

தனஞ்சயன்: மணிவண்ணா! இந்தப் போரிலே நான் இவர்களைத்தாம் கொல்லவேண்டுமா? (சோகம் மேலிட) அருமைப் பாட்டனார், அருங்கலை போதித்த ஆசிரியர், உற்றமும் சுற்றமும்! (வருத்தத்திற் தாழ்வுற்றவகை) இந்தக் கொடுமையை நினைக்க என் உடல் வெதும்புகின்றது. என் வாய் உலர்ந்து போகின்றது.

கண்ணன்: உறுதிக்கும் உயர் வீரத்திற்கும் இலக்கணமாக அமைந்த தனஞ்செயா! நீயா சோர்வடைவது? நினைத்துப் பார்!

தனஞ்சயன்: (பின்னணிக் குரலில்)

‘எக்காலம் பகை முடித்துத் திரௌபதியும்
சூழல் முடிக்க இருக்கிறாளே’

*.....மன்னவையில்.

யாம் இருந்த மாசுதீர வேண்டாவே’

கண்: இவ்வாறு அண்திஔபுரத்திற்கு நான் தூது சென்ற அன்று வெகுண்டெழுத்தவன் நீ! அந்த ஆவேச வார்த்தைகள் இன்றும் என் மனக்குகையிலே எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதே பார்த்தன்தானு இன்று பாசத்தின் வசப்பட்டு மனங் கலங்குவது?

தனஞ்: என்னுல் நிமிர்ந்து நிற்கவும் முடியவில்லையே!...காண்டபமே என்னை அனாதையாக்குகின்றது. (வில் நிலைத்தில் விழுகின்றது) அன்பிற்குரிய இவர்களைக் கொன்று குவிப்பதிலே நான் என்ன பயனைக் காணப் போகின்றேன்? (தனஞ்செயன் தேரிவிருந்து இறங்குகின்றான்) இந்த உற்றத்தையும் சுற்றத்தையும் கொன்றுதான் தரணி ஆளும் உரிமை பெற வேண்டுமா?...வேண்டாம்! கொல்வதினல் ஏற்படும் செல்வமும் சம்பத்தும் வேண்டவே வேண்டாம்! என் எதிரில் நிற்பவர்கள் உண்மையை உணராது அறத்தைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்காமல் சமரிலே அமர் கொண்டு வந்திருக்கலாம்... குலநாசமும், மித்திர துரோகமும் மிகப்பெரிய பாவங்கள் என்பதை நான் அறிவேன். (ஒளி சுருங்கிச் கண்ணன் மீதும் மட்டும் படிகின்றது) குலநாசத்தின் மூலம் அநாதி தொட்டு நிலைத்து வரும் குலதர்மம் அனைத்துமே நிலை தடுமாறும், பெண்கள் பழுது பட்டுச் சோராம் போவார்கள். இதன் மூலம் சாதிக் கலப்பு ஏற்படும். பின்னர்...உலக வாழ்வே நரக வாழ்வாகி விடும்... கண நேரம் தோன்றி மறையும் மின்னலைப் போன்று நம்மை மயக்கும் செல்வத்தை விரும்பி, ஏதோ கோபந் தொற்றி எதிரிக ளெனத் தம்மைப் பிரகடனப் படுத்தி நிற்கும் என் கிளைஞரைக் கொல்லும் பாவியாக மாட்டேன். (ஒளி தனஞ்செயன் மீது மட்டும் விழுகின்றது.) சக்ரதாரியே! வேண்டுமானால் அவர்கள் என்னைக் கொன்று களிப்படையட்டும்.....

(தனஞ்செயன் சோர்ந்து கண்ணன் காலடி வீழ்கின்றான். கண்ணன் வலப் பக்கம் சற்றே முதுகுகாட்டி, தனஞ்செயனை முன்னிலை கொண்டு திரும்புகின்றான். அவர்களிருவர்களையும் இருளில் ஆழத்தி, ஒளி வலக்கோடிக்கு நகர்கின்றது. அந்த ஒளியிலே துரியோதனனும் துரோணச்சாரியாரும் காணிநருக்குத் தென்படுகின்றார்கள்)

துரியோதனன்: பார்த்தீபவின் காண்டபம் நிலத்தில் வீழ்ந்தது... மனஞ் சோர்ந்தவனாக அவன் அந்த யாதவப் பயலை மண்டியிடு

கின்றான்...சாரதியாக அமர்ந்திருக்கும் அந்தத் தயிர்க்காரி மைந்தன் போர் ஆரம்பமாவதற்கு முன்னரே நமக்குப் புறமுதுகு காட்டி நிற்கின்றான்.

துரோணர்: துரியோதனா! போரிலே வெற்றி யார் பக்கல் கிட்டு மென்பதை இப்பொழுதும் அறிந்தவன் கண்ணன் ஒருவனே! தன் இஷ்டனுக்கு இறுதி நேரத்தில் ஏதாவது போதனை செய்ய இந்த வேளையைத் தேர்ந்தெடுத்ததும் அவனுடைய வீலைகளுள் ஒன்றாக இருக்கலாம்.

துரி: வேளையும், வீலையும்! என் வீரர்களின் தோள்கள் தினவெடுத்துத் துடிக்கின்றன.

[ஒளி நகர்ந்து, மேடையின் நடுப் பகுதிக்கு வந்து, கண்ணனின் திரு முகத்தில் விழுகின்றது]

கண்ணன்: அருச்சுனா! அறியாமையால் உன் மனம் மலைவு கொள்கின்றது. போரின் மீது உள்ளத்தை ஒரு நிலைப்படுத்துவதுதான் மேன்மையான கூத்திரிய தர்மம் என்பதை உணர்.

துனஞ்: போரிலே மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தி அவர்களைக் கொல்வதுதான் தர்மமா? மனம் — வாக்கு — காயம் ஆகிய முக்கரணங்களாலும் சிறந்து விளங்கும் அப்பெரியார்களைக் கொன்று நான் அடையப் போகும் இன்பம் என்ன? குருதியிலே குழைத்த சோற்றை உண்பதின் மூலம் ஒருவன் இன்பம் அனுபவிக்க முடியுமா? பதுமநாபா! நான் துயரத்திலே சாம்புகின்றேன். நீயோ என் அவலக்குரல் கேட்டும் குமிண் நகை சிந்தி நிற்கின்றாய். சாதலும், பிறப்பும் இல்லாத ஒப்பற்ற முதற்பொருளே! உன் னையே சரணமெனத் தாழ் பணிந்தேன். எனக்கு ஒரு மார்க்கத்தைக் காட்டி அருள் புரிவாயாக. நீயே என் பரம சற்குரு. நான் உன் சீடனே!

கண்: குந்தி புதல்வ! உன் சோகம் அறியாமையினால் பிறந்தது. உண்மையை உணர். நாம் அழிவதுமில்லை. அழியப் போவது மில்லை. ஆன்மா என்றுமுள்ளது. அதற்கு அழிவேயில்லை. உடலங்கள் இடையில் வந்தவை. எனவே அவையே அழிகின்றன.

துன: மாயவா! உடலுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் தொடர்பில்லையா? நெருப்பு - இன்பம் ஆகியவற்றிற்குள் உடல் உட்படுத்தப்படும் பொழுது ஆன்மா அவற்றை அனுபவிப்பதில்லையா?

கண்: உடல் பஞ்ச பூதத்தினாலானது. எனவே, அது அழிந்து மீண்டும் பஞ்ச பூதங்களிற் கலந்துவிடும் இயல்பினது. குடம் முத

லான பலவும் தோற்றத்தால் வேறுபடலாம். மூலம் மண்ணே தான். மண்ணின்றிக் குடம் முதலானவற்றை வளைய முடியாது. குடமாவதற்கு முன் அது மண். குடமாக இருக்கும்பொழுதும் அது மண். குடம் உடைந்ததும் கிடைக்கும் ஓடுகளும் மண். மூன்றும் மண் என்றாலும் மூன்றும் வெவ்வேறு நிலைகள். இதனற்றான் உடல் மூப்புப் பிணை முதலியவற்றால் வருந்துகின்றது. ஆன்மா நெருப்பினால் வெந்து போவதில்லை. நீரினால் நனைவதில்லை. காற்றினால் அலைக்கழிவதில்லை. ஆன்மா நித்தியமானது. அஃதோர் உடலைக் கைவிட்டு, புதியதோர் உடலுக்குள் புகுந்து வாழலாம். எனவே, சாவு என்பது உடலுக்குத்தான் சம்பவிக்கின்றது. ஆன்மாவுக்கல்ல. இவர்கள் சாவார்கள் என உன்னுதல் உன் மன மயக்கம். பிறந்த உடலங்கள் எல்லாமே சாகின்றன.

தன: என் மன மயக்கமா?

கண்: நிச்சயமாக. அன்றியும் இதனையும் அறிந்து கொள். இந்த உடற் கொட்டை அடைவதற்கு முன்னிருந்த நிலையை நீ அறிய மாட்டாய். இந்த உடலைக் கழித்த பிறகு எங்கே போகப் போகின்றாய் என்பதையும் அறியமாட்டாய். நீ அறிந்தது முழுவதும் இடைபட்ட நாளில் இந்தக் கூட்டிலே நடத்தும் வாழ்க்கையே.

விஜயா! இன்னும் செவி மடுப்பாயாக. யுத்தம் அரசு தர்மம். அதுவே கடமை. நீ உன் குலதர்மத்திலிருந்து தவறினால் பாவமும் பழியும் வந்தடையும். கடமையே இன்பம் இச்செயலால் என்றுமே பாவம் சம்பவிக்காது. மாறாகக் கர்ம யோகம் வந்தடைகின்றது. இந்த யோகத்திலேயே நீ நிலை பெறு.

தன: பகவானே! உன் அருள் வாக்கியங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கும் பொழுது ஓர் ஐயம் எழுந்தது இந்தக் கர்மயோகம் ஜீவன் முக்தர்களுக்கு இல்லையா?

கண்: அவர்கள் நிலைவேறு; உன் நிலைவேறு. ஜீவன் முக்தரின் புத்தி ஆன்மாவில் நிலைத்து நிற்கும். யுத்தமே—அதிற் பங்குகொண்டு சமர் செய்வதே—உன் சுவதர்மம். கர்மம் என்பது செயலே.

தன: செயலே கர்மமா?

கண்: அவரவர் செயலே அவரவர் கர்மயோகமாகவும், அமையலாம். கர்மம் காமியம், நிஷ்காமியம் என இருவகைத்து. காமிய கர்மத்தை இயற்றும் பொழுதுகூடப் பயன் செய்பவன் வசத்தில் இல்லை. பயனிற் பற்றின்றிச் செய்யாமலிருக்க மாட்டாயா மையாற் செய்வது நிஷ்காமியமே...யோகம் என்றால் சமத்துவ புத்திமை அடைதலே.

சமத்துவ புத்தியால் கர்மயோகம் கைவரப் பெறின் ஞான மடையலாம். ஞானத்தால் பரமாத்மாவில் ஐக்கியப்பட்டுப் பேரின்பம் அடையலாம். பாண்டவருள் நடுவனே! உன் கர்ம யோகத்தை உணர். உன் கடமைமைச் செய்.

தன: உலகுண்ட பெம்மானே! ஞானத்தின் மூலம் பரமாத்மாவுடன் ஐக்கியப்படலா மென்றால், கர்மயோகத்திலும் பார்க்க ஞான யோகம் மேலானதல்லவா?

கண்: சாங்கியருக்கு ஞானம் மேலானதாக இருக்கலாம். ஆனால் உன்னைப் போன்ற கர்மயோகி ஒருவனுக்குக் கர்மமே சிறந்தது. கர்மத்தைக் கைவிட்டவனுக்கு ஞானநிலை கிட்டுவதில்லை வேள் வியும் கர்மத்தில் ஓர் அங்கமே. அஃது ஈசுரார்ப்பணமாக செயல் படவேண்டும். இறைவன் தனது கர்மத்தை செய்து கொண் டிருப்பதிலே தான் உலகம் நடைபெறுகின்றது. ஆகையால் மனிதன் தன்னுடைய கர்மத்தை இயற்றுதல் மிக அவசியம். நான் ஒரு கர்மத்தை இயற்றுகின்றேன் என்று நினைப்பவன் மூடன். கர்மம் உன்னதமான ஈசுரார்ப்பணச் செயலே. இதனையும் உணர்ந்து கொள் பார்த்தா! ஐம்புலங்களால் ஏற்படுவது ஆசை. ஆசையே துக்கத்திற்கு வித்திடுகிறது. பொறிகளிலும் பார்க்க மனம் உயர்ந்தது. மனத்திலும் புத்தி உயர்ந்தது. புத்தியை விட ஆன்மா சிறந்தது. ஆன்மா என்றும் அழிவதில்லை எனவே. சமத்துவ புத்தியோகத்திலே சிந்தையை நிலைநிறுத்தி எழுந்திரு பார்த்தா!

தன: சமத்துவ புத்தியோகமா? அனந்தா! தெளிவடைந்ததாகத் தோன்றிய மனம் மீண்டும் மருகுகின்றதே...

கண்: சமத்துவ புத்தியோகம் பற்றிய விளக்கம் பழைமையானது. அதுவும் ஆதிதியிலேயே என்னாலேயே உபதேசிக்கப்பட்டுப் பரம் பரையாக நிலை நிற்கும் தர்மமாகும்.

தன: என் நண்பனும் தோழனும் நல்லாசிரியனுமாக என் முன் னை காட்சியளிக்கும் தாமோதரா! இதனை அந்நாளில் எவ்வாறு உபதேசித்தாய்?

கண்: தர்மத்தைக் காக்கவும், அதர்மத்தை அழிக்கவும் காலம் வரும்பொழுது நான் அவனியில் அவதரிக்கிறேன். எங்கும் எல் லோரும் செய்கின்ற எல்லா வழிபாடுகளையும் ஏற்று அவர்களைச் சமத்துவ புத்தி பேராகத்தில் நிலைபெறச் செய்கிறவனும் நானே. என் அவதாரம் எல்லாச் சநாதன வேறுபாடுகளையும் எல்லே

களையும் கடந்தன...முத்தி பெறுவதற்கு உன் போன்றவனுக்குக் கர்மயோகமே வழி. அதை உன் முன்னோர்களும் அநுசரித்து வந்தார்கள். அவர்களைப் பின்பற்றுதல் நின் கடன். நம்பிக்கையே கதி. நம்பிக்கையினம் அழிவின் வழி. ஐயமாகிய பகைவனை ஞானமாகிய வாளால் வெட்டி யோகத்தில் நிலை நில!

தன: எல்லாப் பொருளுக்கும் ஈசனே! கோவிந்தா! நீயே அனைத்தின் உண்மையும் என்பதைத் தெளிந்தேன். இந்த உலகத்திடை வேறுவேறாகப் பேதப்பட்டு நிற்கின்றாய். எத்தகைய ரூபம் நினைச்சார்ந்தது என்பதை அறிய மாட்டேன். அவ்வகைப் பட்ட உன்னுடைய விபூதி ரூபங்களையும் எனக்கு உன் திருவாயால் உரைத்தல் வேண்டுமென இறைஞ்சுகின்றேன்.

கண்: (கீழ்வரும் நீண்ட வசனத்தைக் கண்ணன் பேசும் பொழுது ஒளி சிறிது சிறிதாகச் சுருங்கி, ஈற்றில் கண்ணனுடைய அருள் முகம் மட்டுமே காணுநருக்குத் தெரியக் கூடியதாக அமைக்கப் படல் வேண்டும்.) அறஞ்சார்ந்த நெஞ்சினாய்! என் ரூபங்கள் அளவு கடந்தன. அவற்றிக்கு ஓர் எல்லை இல்லை. ஆனால் உன் வேண்டுகோளுக்கு அருளும் வகையிலே மிகச் சிறந்தனவான சிலவற்றை மட்டுமே சொல்லுகின்றேன். கேட்பாய்.

ஆதித்தருள் நான் விஷ்ணு; மருத்துவருள் நான் மரீசி; சுடர்களில் நான் சந்திரன்; வேதங்களுள் நான் சாமவேதம். தேவர்களுள் நான் இந்திரன்; இந்திரயங்களிலே நான் மனம் . .

மலைகளுள் நானே மகாமேரு. வசுக்களிலே நானே பாவகவசு. நீர் நிலைகளுள் நானே சமுத்திரம். யாகங்களூள் நானே செபயாகம்... முனிவர்களுள் மிருகு நானே. புரோகிதர்களுள் பிரகஸ்பதி நானே. சொற்களுள் பிரணவ ஓம் நானே. மரங்களுள் அரசு நானே... ஜலதேவதைகளுள் வருணாகைவும், தண்டிக்கிற வர்களில் எமனாகவும், உயிர் உண்டாக்குதலிற் காமனாகவும், அரசர்களுள் பிரகலாதனாகவும் விளங்குபவனும் நானே!

பறவைகளில் கருடனாகவும், விலங்குகளில் சிங்கமாகவும், வேகத்தில் வாயுவாகவும், மச்சங்களில் மகரமாகவும், ஆறுகளில் கங்கையாகவும் நான் இருக்கின்றேன்.

உயிர்களை அழிப்பவனும் நானே; படைப்பவனும் நானே.

பருவங்களிலே நான் வசந்த ருது. சாமாங்களுள் நான் ப்ருஹத் சாமம். உபநிஷங்களுள் நான் சாந்தோக்கிய உபநிஷம். பூமியில் களிப்புத் தரும் மார்கழி மாதமும் நானே.

ஆற்றலும் நானே, நன்மையும் நானே, ஞானமும் நானே. யாதவர்களுள் கண்ணனும் நான், கவிகளுள் சக்கிரனும் நான், பாண்டவருள் வில் விஜயனும் நான், வானத்து முனிவர்களுள் தேவவியாசனும் நானே!

தன: அச்சதா! நீ என் நண்பன் - தோழன் - உறவினன் (ஒளி தனஞ்சயன் முகத்திலே மட்டும் விழல்) என்ற மாயா உணர்வுகள் அகன்றன, பெருமானே! மானிடர் அறியவியலாத உன்னுடைய அளப்பரிய உண்மைத் திருக்கோலத்தைக் காட்டி என்னை ஆட்கொள்ள மாட்டாயா?

கண்: அர்ச்சுனா! உன் அன்பிற்குக் கட்டுண்டேன். வியாகூலம் தவிர்; உன் விருப்பம்.

[மேடையில் திடீரென இருள் குழுகின்றது. இடையிடையே மின்னல் தோன்றி மறைகின்றது. அந்த மின்னலின் போது கண்ணனுடைய பூதாகரமான நிழல் பின்னணில் தெரியக் கூடிய கோணத்திலேயே மின்னலின் ஒளியமைப்புப் பொருத்தப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். காணுநர் அவ்வளவு புண்ணிய ரல்லராதலால், விஸ்வரூப தரிசனம் காணுநருக்கு மறைக்கப் பட்டது என்பது தாற்பரியம். மேடையில் ஒளி மீண்டும் சம நிலையடைகின்றது. எதுவுமே நடைபெறாதது போல் கண்ணன் முறுவலிந்து நிற்கின்றான்.]

தன: (புளகாங்கிதம் அடைந்தவனாக) காணுதனவெல்லாம் கண் குளிரக் கண்டேன் பரந்தாமா...

கண்: என்னை நீ உணர்ந்தாய். காண்டிபத்திற்குரியா விஜயா! நீ இப்பொழுது உன்னை உணர். நீ அரசன். தலைமை, கொடை, தறுகண்மை, ஆண்மை, நிலையான உறுதி, கொல்லுதலைச் செய்தலான போர்களிலே புறங் கொடாத் தன்மை, இவையே அரசு கர்மங்களாம். குலதர்மத்தை இயற்றுவதுதான் உன் யோகம். எழு! காண்டிபத்தைக் கையில் எடு.

தன: எடுத்தேன். (தனஞ்சயன் காண்டிபத்தைக் கையிலெடுக்கும் போது பின்வரும் விருத்தம் இசைக்கப்படுகிறது.)

அணித்தயை சோதி அமலா உணருளாலே
கணித்தல் அரிதாய பிறவிக்கடல் கடந்தேன்
பிணித்தபெரு மாயை பயல்எகட்டது பிரானே
பணித்த பணி அல்லாது செய்யத் தருவ துண்டோ?

கண்: மகிழ்ந்தேன். பார்த்தா! தேர்த்தட்டில் அமர். நானே உன்

சாரதி! (தனஞ்சயன் தேரில் ஏறி அமர்கின்றான். காண்பத்கின்
நர்ணைச் சுண்டி விடுகின்றான். நாணூவி நாலா திக்குகவிலும்
எதிரொலிக்கின்றன.)

தன: மாயவா! என் பணி...

கண்:

பின்னணிக் குரல்: வில்வினை யெட்டா - கையில்
வில்வினை யெட்டா அந்தப்
புல்லியர் கூட்டத்தைப் பூழ்தி செய்திட்டா

(சங்கொலியும் பாண்டவர் தானை ஆரவாரிப்பதான ஒலியும்
பின்னணியிற் கேட்கிறது. ஒளி இடக் கோடியிலிருந்து வலக்
கோடிக்கு நகர்கின்றது. அங்கே.)

துரி: (பயந்தவனாக) துரோணச்சாரியாரே! இஃது என்ன விந்தை?
காண்டிபத்தைத் தூக்கியெறிந்தான் பார்த்தன். போர் முனைக்
குப் புறமுதுகு காட்டிப் பேசிக் கொண்டிருந்தான் அவன்
தேரோட்டி. இப்பொழுது போர் சன்னதர்களாகப் புறப்பட்டு
விட்டார்களே

துரோணர்: துரியோதன! பார்த்தனே பாக்கியவான். சுகேத்திரத்
தில் முதன் முதலாகப் பகவத் கீதையின் உபதேசம் பெற்று,
மயக்கம் தெளிந்து வீறு கொண்ட வீரன், இனி வில்லும் விஜ
யனும் ஒன்றானார்கள். (வலக்கோடியிலிருந்து ஒளி இடப்பக்கமாக
நகர்ந்து கொண்டிருக்க, கண்ணன் செலுத்தும் தேர் இடப்பக்
கமாக நகர்ந்து செல்வது காணுநருக்குக் காண்பிக்கப்படல்
வேண்டும்.)

அன்று கொல்லாமையிற் கொலை இயற்ற யுதிட்டிரன் தூது
அனுப்பினான். நீ பணிய மறுத்தாய். இன்று கொலையிற் கொல்
லாமை என்ற தர்மநெறி இயற்றப் பற்குணன் கர்மயோகியாகப்
புறப்பட்டுவிட்டான்.

(மேடையில் இருள் மெதுவாகக் கவிய, போர் நடப்பதான
ஒலிக்குறிப்பு பின்னணியில் பெரிது பெரிதாக ஒலித்துக்
கொண்டே போகத் திரை விழல்.)

அரசு வெளியீடு

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு, கொழும்பு - 13, இலங்கை

தோணி - சிறுகதைகள்	விலை. ரூ.	2'00
வாழையடி வாழை - சரிதம்	விலை. ரூ.	2/00
பகவத்கீதை வெண்பா	விலை. ரூ.	3/50
இளமைப் பருவத்திலே! - சிறுவர் நூல்	விலை. ரூ.	1/25
மரபு - உருவகக் கதைகள்	விலை. ரூ.	2/50
ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி - வரலாற்று நூல்	விலை. ரூ.	3/00
அண்ணல் கவிதைகள்	விலை. ரூ.	2/25
பரியாரி பரமர் - பேரைச் சித்திரம்	விலை. ரூ.	1/90
இலக்கிய உலகம் - கவிதை	விலை. ரூ.	1/40
காப்பியச் சொற்பொழிவுகள்	விலை. ரூ.	3/50
புதுயுகம் பிறக்கிறது - சிறுகதைகள்	விலை. ரூ.	2/75
மஹாகவியின் குறும்பா	விலை. ரூ.	1/85
ரசீகர் குழு போட்டிக் கதைகள்	விலை. ரூ.	1/30
வீ - சிறுகதைகள்	விலை. ரூ.	4/40
நபிமொழி நாற்பது - கவிதை	விலை. ரூ.	1/50
முஸ்லீம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்	விலை. ரூ.	3 00
இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள்	விலை. ரூ.	6'00
ஞானப் பள்ளி	விலை. ரூ.	4/00
தீபன் - உருவகக் கதைகள்	விலை. ரூ.	2/50
மத்து - கட்டுரைக் கோவை	விலை. ரூ.	6/00
மாணக்கரின் காந்தி	விலை. ரூ.	1/50
காந்தி தரிசனம்	விலை. ரூ.	2/50
காந்தி பாமாலை	விலை. ரூ.	3/00
காந்தியக் கதைகள்	விலை. ரூ.	3'00
காந்தி போதனை	விலை. ரூ.	3/75

முக்கிய குறிப்பு:

இளம்பிறைக்கு ஓர் ஆண்டுச் சந்தாவான ரூ 7/50 ஐச் செலுத்தி, சந்தா எண்ணுடன் தமது பெயர்களை நம்மிடம் பதிவு செய்து கொண்டவர்கள், மேலேயுள்ள நூல்களை 20% கழிவு விலையிற் பெற்றுக் கொள்ளலாம். தபாற் செலவும் இணை.

இலக்கையிலுள்ள பல்வேறு இலக்கிய நிறுவணங்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் தயாரித்த எஸ். பொ அறிக்கை இளம்பிறை இலக்கிய வட்டத்தின் சார்பாக ஹோட்டல் சமுதிராவில் 31-10-70 அன்று, கலாசார அமைச்சர் மாண்புமிகு எஸ் எஸ். குலத்திலக்கா அவர்களால் துவக்கி வைக்கப்பட்ட அரங்கேற்ற விழா விலே தபால்-தந்தித் தொடர்புகள் அமைச்சர் மாண்புமிகு செ.குமாரரகுரியர் அவர்கள் தலைமையில் வெளியிடப்பட்டது. மூதூர் இலக்கிய வட்டத்தலைவர் வ. அ. இராசரத்தினம் அவர்களாலும், கிண்ணியா இலக்கிய வட்டத்தலைவர் 'அண்ணல்' அவர்களாலும் சம்பிரதாய பூர்வமாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இந்நூல் நுழைவாயில், முன்னீடு, அறிக்கை, திருக்கடைக்காப்பு என்னும் நான்கு பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. பதினெட்டுப் பக்கங்களில் நிறைவுறும் 'அறிக்கை' என்னும் பகுதியை இந்தப் பூவின் எஸ்.பொ. எழுத்துக்களாகப் பிரசுரிகின்றோம். இந்தப் பகுதியைத் தனி நூலாகப் பாதுகாக்க விரும்பும் அன்பர்களுடைய வசதி கருதி, நுழைவாயிலின் ஒரு பகுதியும் இணைக்கப்பட்டு,

இப்பகுதிக்கெனத் தனியாகப் பக்க எண் வரிசை இடப்பட்டுள்ளது.

இப்பூவின் 'நுழைவாயி'லில் இடம்பெறும் கவிதையை ஆக்கியவர் கவிஞர் வி. கந்தவனம். 'இலக்கிய உலகம்', 'ஏனிந்தப் பெருமூச்சு?' 'கிரிமலையினிலே' ஆகிய கவிதை நூல்களின் ஆசிரியருமான இவர், யாழ் இலக்கிய வட்டத்தலைவர்; நல்ல பேச்சாளர்; மேடை நடிகர். வட பகுதிக்குல்லூரி ஒன்றில் அதிபராகப் பணிபுரிகின்றார். இது எஸ். பொ. வின் 'வி' சிறுகதைத் தொகுதி வெளியான பொழுது சூட்டப்பட்ட பாவாரம்.

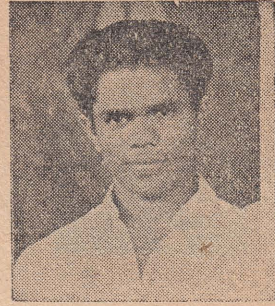

நுழை வாயில்

—கவிஞர் வி. கந்தவனம்

வாழிய பொன்னூர் வல்லெழுத் தாள
வாழிய போற்ற மன்பதை எங்கள்
ஈழநன் னாடு ஈட்டிய தவத்தின்
பாழிநற் பயனாய்ப் பார்புகழ் படைப்பால்
எழில்பெறச் செய்ய இலக்கிய உலகை
பொழிலெனப் போந்து பொன்னெனப் பொலியும்
இன்னரும் நண்ப இலங்கிடும் அறிஞ
முன்னொரு கவிதை மூலம் நாற்பத்
தேழில் வந்தாய் எழுத்துல குக்கு
ஏழை பின்னால் எழுவான் எனவா
கன்னற் கவிதை கட்டுதல் நீக்கிப்
பொன்னுத் துரையாய் புனைபெயர் பலவாய்
பிருகண் ணையாய் பெரும்பே ராற்றல்
அருச்சுனன் மகனாய்ச் சுருக்கிக் கூறின்
போனாக் கணபதி வேனாத் தேசிகர்
கோனாக் சுப்பர் குணராஜ் மித்திரா
என்னும் உடல்கள் ஏற்றுத் திறமாய்ச்
சொன்னா யப்பா துள்ளித் துணிந்து
கதைகட் டுரைகள் கவினா டகங்கள்
விதம் வித மாகப் புதுப்புது முறையில்
பலதிறத் தாரும் படித்துச் சுவைக்க
நிலவுல கத்தில் நின்று நிலைக்க
ஈர்க்குங் கதைகள் இருநூறிருக்கும்
பூர்க்கும் பொருள்கள் புதுயுகக் கோலம்
கொச்சையென் றாலும் மச்சமென் றாலும்

முச்சையைக் கட்டி மூசிலின் கூவ
விட்டிடு வதிலே நீயொரு விண்ணன்
கட்டுரை எழுதி மட்டியர் தம்மைச்
கட்டிடு வதிலே நீயொரு சூரன்
மட்டிலா நின்றன் கைநா மாண்பை
ஆற்றலை நன்றாய் ஆய்ந்தவர் ஆன்றோர்
போற்றியுள் ளார்கள் புகழ்பா ரறியும்
முன்னாள் தீயை மூட்டிவிட் டாய்நீ
இன்னாள் வரையும் எரிகிற தெங்கும்
இன்றுள் வீயால் இலக்கிய உலகம்
நன்றின் புறுவதை நண்ப காண்பாய்
பெருந்தொகை நூல்கள் விரும்பியே பதிப்பித்
தருந்தமிழ் மடியில் ஆர்வுடன் வைத்த
இன்னருந் தொண்டன் ஈழகேசரியின்
பொன்னை யாவும் புகழுடம் பெய்த
எழுத்துல கத்தின் ஏற்றநன் னூல்கள்
அழுத்தகங் கண்டே யரியனை யேறும்
பேறுக ளின்றிப் பெட்டியிற் கிடக்க
ஆறுதல் தந்தார் அஞ்சேல் என்றோர்
ஏறென வந்தார் இளம்பிறை ரகுமான்
சீரிய பண்பும் நேரிய நோக்குங்
கூரிய அறிவுங் காரியத் திறனும்
அரசசெய் கின்ற மரபெழுத் தாளன்
அரசுநூ லென்றால் அழகுநூ லென்றும்
அரியநூ லென்றும் அறிஞர்கள் கருத
வரிசைநூல் வாழ வழங்கிய ரகுமான்
நின்வீ புவியில் நிலைத்திடத் தந்த
இந்நாள் தன்னில் இறைவனை இறைஞ்சி
பீடுடன் நின்றன் பெற்றியை நாட்டி
நீடுநீ வாழ்ந்து நித்திலப் படைப்பு
ஊழியை வெல்ல உலகினுக் களித்து
வாழிய வென்றே வாழ்த்துகின் றோமே!

‘நூறு பூக்கள் மலரட்டும், நூறு விதச் சிந்தனைகள் முயலட்டும்’ என்ற கொள்கை, கலைகள் செழித்தோங்குவதை ஊக்கப்படுத்துவதற்காகத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது; நமது நாட்டிலே சோஷலிஸ பண்பாட்டு நிலையைச் செழித்தோங்கச் செய்வதற்காகத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கலையிலே பல்வேறுபட்ட உருவங்களும் பாணிகளும் தாராளமாக அபிவிருத்தி செய்யப்படலாம். கலையின் ஒரு குறிப்பிட்ட பாணியையும் அல்லது சிந்தனை வகையையும் வற்புறுத்தி, இன்னொரு வகையைத் தடை செய்வதற்கும் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவது கலையின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமானது என நாம் நினைக்கின்றோம். கலை சார்ந்த வட்டங்களிலே நடாத்தப்படும் தாராளமான விவாதத்தின் மூலமும், கலைகளின் நடைமுறைப் பயிற்சியின் மூலமும், கலைகள் சம்பந்தப்பட்ட சரிபிழை பற்றிய பிரச்சினைகள் தீர்வு காணப்படல் வேண்டும். அவை துடுதீர்வான முறையில் தீர்வு காணப்படலாகாது. ஏதாவது சரியானதா அல்லது தவறானதா என்று தெரிந்து தெளிதலுக்குப் பெரும்பாலும் காலக்கூறு ஒன்று தேவைப்படுகின்றது. சரியானதும் நல்லதுமான பொருள்கள், மணமுள்ள மலர்களாக அல்லாமல், நச்சுக் களைகளாகவே முதல் தடவையில் அநேகமாக நோக்கப்படுகின்றன. வேண்டுமென்ற அடக்குதலினின்றி, வேறுபாட்டினை அறியும் தன்மைக் குறைவினாலும் புதிய பொருள்களின் வளர்ச்சி தடைப்படுதல் சாலும். எனவேதான், கலைகளிலே சரியான பிழையான பற்றிய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நாம் ஒரு நிதானமான மனப்பானமையைக் கையாளுதலும், தாராளமான விவாதத்தினை ஊக்கப்படுத்துதலும், அவசர முடிவுகளைத் தவிர்த்தலும் தக்கது. கலைகளின் வளர்ச்சிக்கு இத்தகைய மனப்பான்மையே உதவக்கூடியது என நாம் நம்புகின்றோம். எது சரியானதோ, அஃது எப்பொழுதும் பிழையானதுடன் நடத்தும் போராட்டம் என்ற ஒழுங்கு முறையிலே வளர்கின்றது. உண்மை, நல்லது, அழகு ஆகியன எப்பொழுதும் பொய், தீயது, விகாரமானது ஆகியவற்றுடன் ஜீவித்து, பிற்கூறப்பட்டவற்றுடன் போராடியே வளருகின்றன. “நூறு பூக்கள் மலரட்டும் நூறு விதச் சிந்தனைகள் முயலட்டும்” என்ற கொள்கையை நிறைவேற்றுதல் என்பது, கருத்துவத்துறையில் மார்க்ஸிஸத்தைப் பலவீனப் படுத்தாது, அதனுடைய தலைமை நிலையை வலுப்படுத்தவே உதவும். இயல்பான சூழல்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படாமலும், தொற்று நோய்களிலிருந்து தடைக்காப்பு அளிக்கப்படாமலும், நல்ல கருத்துக்கள் சேமச் செடிப் பண்ணை வீட்டிலே அதிக சலுகையுடன் பாதுகாக்கப்பட்டால், பிழையானவற்றுடன் மோதி வெற்றிபெற மாட்டாது.

எனவேதான், விவாதம்-திறனாய்வு சீர்தூக்கிப் பார்த்தல் ஆகிய வழி முறைகளைக் கையாளுவதனால் மட்டுமே நாம் உண்மையில் சரியான எண்ணங்களை வளர்ப்பதற்கும், பிழையான எண்ணங்களை வெற்றி கொள்வதற்கும், உண்மையில் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கும் முடியும். எல்லா வகையான பிழையான எண்ணங்களையும் நாம் கண்டிக்கவேண்டும் என்பதில் எத்தகைய சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. கண்டிப்பதிருந்து விலகி, பிழையான எண்ணங்கள் தடுக்கப்படாது பரம்பி, தமது சந்தையைத் தேடிப் பிடிப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது நிச்சயமாகத் தக்கதன்று. ஆனால் அத்தகைய கண்டனம் கால இடச் சூழல்களைக் கவனிக்காமல் வறட்டுக் கோட்பாட்டையே பற்றி நிற்பதாக இருத்தல் தகாது. இப்பொழுது தேவைப்படுவன விஞ்ஞான ரீதியான பகுப்பாய்வும், முழுமையாக மெய்ப்பித்துக்காட்டும் நியாயங்களுமாம். கால இடச் சூழல்களைக் கவனிக்காமல் வறட்டுக் கோட்பாட்டையே பற்றி யுள்ள கண்டனம் எதனையும் தீர்த்து வைக்கமாட்டாது.

இந்த நுழைவாயிலிலே, கலை இலக்கியம் பற்றி மாசேதுங் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளேன் 'மா ஓ வாழ்க' என்று அரசியல் அரங்கிலே கோஷம் இடுபவர்கள் கூட, இலக்கிய விவகாரங்களிலே மார்க்ஸிஸ சித்தாந்தப் பிடிமானங்களை வசதியாக மறந்துவிடுதல் ஈழத் தமிழில் மலிந்துள்ள ஒரு போக்கு. பொருந்த மறுக்கும் ஆங்கில விமர்சன அளவுகோல்கள் நுழைக் ஊப்புகின்றன. மேலும், "நூறு பூக்கள் மலரட்டும்" என்பது இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமானது என உள்நூரவர்கள் நினைத்து தாங்களே விளங்கிக் கொள்ளாத ஒரேயொரு பாணியையே, எல்லாப் படைப்பாளிகள் மீதும் திணிக்கும் அறிவு மோசடியும் நடைபெறுகின்றது. நேருக்கு நேர் நின்று கருத்துப் பரிவர்த்தனை செய் முடியாத கோழைகளாகவும் இருக்கின்றார்கள். இந்நிலையிலே தான், மார்க்ஸிஸ சித்தாந்தங்களிலே வேரூன்றி, ஈழத் தமிழின் சேமமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக எஸ். பொ. 'நற்போக்கு இலக்கியம்' என்ற கோட்பாட்டினை முன் வைத்தார். எஸ் பொ வின் கருத்துக்கள் சத்தியத்தின் குரலாக, ஈழத் தமிழின் புதிய குரலாக, ஓலிப்பதினால் எதிர்ப்பு அணிகளை முறியடித்துக் கொண்டு இனைய சமுதாயத்தினரின் மனங்களிலே வேர் பாய்ச்சிப் பரவுகின்றன. எனவே, இன்றைய சூழலில் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் குறித்து அவர் சமர்ப்பிக்கும் அறிக்கைக்கு விசேட மகத்துவம் இருக்கின்றது. அறிக்கையையும், அதற்கான மூன்னீட்டினையும் மூன்றே நாளில் எஸ். பொ. எழுதி உதவினார். இந்த விரைவு, வெளிப்போக்கான மாற்றங்களுக்கு அப்பாலும், இலக்கியத்தை எதற்கும் மேலாக அவர் நேசிக்கும் பண்பு தொற்றி, அவர் வரித்துள்ள கொள்கைகளின் சத்தியத்தினை நிறுவுகின்றது. அவர் நெறிப்படுத்தும் சிந்தனை உலகிற்குள் புகுவது தனித்த அநுபவமாகும்.

அறிக்கை

I. ஆபாசம் பற்றிய வரையறை

தரமற்ற இலக்கியம் தென்னகத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டால் என்ன, உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டால் என்ன அவற்றின் விளைவுகள் சேமமானவையாக அமையமாட்டா என்பது உண்மை. ஆனால், 'ஆபாசம்' என்ற சொல் ஒருவனுடைய அறிவின் தளம், கலாசாரப் பின்னணி, வாழும் சூழல், உளவியற் பாங்குகள் ஆகியன தொற்றி வெவ்வேறு அர்த்தங்கள் கொடுக்கக்கூடியனவாக அமைந்துள்ளன. 'ஆபாசம்' என்பதை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுகோல் மூலம் அளந்துவிடவும் முடியாது. படு முதலாளி ஒரு வனுக்கு கம்யூனிஸம் பற்றிய எழுத்துக்களே முதன் முதலில் ஆபாசமானதாகத் தோன்றலாம். உண்மை இவ்வாறு இருக்கும் பொழுது, 'தரமானது இது; ஆபாசமானது இது' என்பதை நிர்ணயிக்கக்கூடிய ஒரு சபையை நிறுவி நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பது நடைமுறைக்கு அவ்வளவு உகந்ததல்ல. இதனால் எதுவும், எப்படியும் இறக்குமதியாவதற்கு அனுமதிக்கப்படலாம் என்பது என் கட்சியல்ல. நிர்வாணம் என்பது இயற்கை. அதில் கலைத்துவம் இருக்கின்றது. இல்லை என்று அழிவழக்காடுதல் ஆண்டவனின் ரஸனையே நிந்திப்பதாகும். ஆனால், சமுதாயத்தின் பொது வாழ்வில் சில நெறிகள் புகுந்துள்ளன. அந்த நெறிகள் மனித சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவியிருக்கின்றன என்பது நம் அநுபவம். அவற்றை நெகிழ்த்துவதில் பயன் ஏற்படாது என்று நம்பினால் அவற்றை நெகிழ்த்தத் தேவையுமில்லை. இந்நாட்டிலே சோஷலிஸ நிர்மாணம் விரைவாக்கம் பெறல்

வேண்டும் என்பது என் கொள்கை. இத்தளத்தில் நின்று பிரச்சினையை அணுகினால், இனவெறி, மதவெறி, கற்பழிப்பு, கொலை, களவு ஆகியவற்றைப் பற்றிய செய்திகளையும் அவற்றைத் தூண்டும் இலக்கியங்களையும் ஆபாசாசமெனக் கருதுவேன். இவற்றைத் தூண்டும் வகையில் வெளியாகும், அன்றேல் நமது உள்ளூர் அரசியலில் நேரடியாகத் தலையிடும் சஞ்சிகைகளும் பிரசுரங்களும் தென்னிந்தியா, விலிருந்து மட்டுமல்ல, உலகின் எந்த மூலையிலிருந்து வந்தாலும் தடை செய்யப்படல் வேண்டும் என்ற கோஷத்தினை நான் முற்று முழுக்க ஆதரிக்கின்றேன். அத்துடன், இவற்றைத் தூண்டும் வகையில் உள்ளூரில் வெளியாகும் சஞ்சிகைகளை ஒரு கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வர அரசு துரித நடவடிக்கை எடுக்கும்படியும் வற்புறுத்துவேன். இத்தகைய உள்ளூர்க் 'கஞ்சல்கள்' களையப் பட்டால்தான் ஈழத் தமிழில் தேசிய இலக்கியம் தோன்றுவதற்கான நற்கூழல் உருவாகும். இத்தகைய ஆபாசத்தைக் களைவதற்குத் 'தக்கார் குழு' ஒன்று நியமிக்கப்படலாம். [ஈழத்திலே கலை-இலக்கியம் சம்பந்தமாக இதுவரை நியமிக்கப்பட்ட குழுக்கள் எதுவுமே, நியமிக்கப்பட்ட நோக்கத்தினை நிறைவேற்றும் வகையிலே செயற்படவில்லை என்று நான் சலிப்புற்ற போதிலும், வேறு மாற்றுத் திட்டம் ஒன்றினை அறிவுறுத்த முடியாத காரணத்தினாலேதான் இந்த ஆலோசனையை முன் வைக்கின்றேன்.] இலங்கையின் சகல பகுதிகளிலும் வாழும் தமிழ் இனங்களின் பல்வேறு கொள்கைகளையும், கருத்துக்களையும் பிரதிபலிக்கும் எழுத்தாளர் பிரதிநிதிகள் இக்குழுவில் அங்கத்துவம் பெறல் வேண்டும். இந்தக் குழுவின் அதிகாரங்கள் பின்னூற் சுட்டப்படும்.

II. தமிழரின் மொழியுரிமை

தேசிய இலக்கியம் தோன்றுவதற்கான நற் சூழல் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். இதற்கு முதன் முதலாக தமிழ் மக்களுடைய மொழி உரிமை உறுதி செய்யப்படல் வேண்டும். சட்டத்திலும் நடை முறையிலும் தமிழ் பேசும் இனங்களுடைய தேசிய மொழி தமிழேயாகும் என்பது உறுதி செய்யப்படல் வேண்டும். இது சிங்களமே இந்நாட்டின் அரசகரும மொழி என்பதற்கு முரண்பட்டதல்ல என்பது அழுத்தத் தக்கது. தேசிய மொழி என்ற மகத்துவம் தமிழுக்கு நிலைநாட்டப்பட்டாற்றான் ஈழத்தமிழில் தேசிய இலக்கியம் படைக்கும் ஆர்வந் தோன்றும். ஈழத் தமிழிலே தேசிய இலக்கியம் படைப்பதற்கும், சுவைப்பதற்குமான பக்குவத்தினை சேதநை பூர்வமாக நிறுவுதல் அவசியம். தேசிய இலக்கியம் தோன்றுவதற்கான விரைவாக்கம் உண்மையான சோஷலிஸ ஆட்சியினால் பெறக்கூடிய ஒன்றாகும். இஃது அரசியற் காரணி. எனவே, உண்மையான சோஷலிஸ ஆட்சியைத் தோன்றச் செய்யும் பணியில் தமிழ் பேசும் இனங்கள் தமது பங்களிப்பினைச் செவ்வனே அளித்தல் தக்கது.

III. இலக்கியச் சஞ்சிகைகள்

தேசிய இலக்கியத்தினைத் தோர்விப்பதற்கும், விரைவாக்கப் பெறச் செய்வதற்கும் ஈழத் தமிழில் தரமான இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் வெளிவருதல் வேண்டும். அத்தகைய இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் பின்வரும் இயல்புகளுடன் வெளிவருதல் நல்லது. (அ) 1 x 4 டெமிசைனிற்கு மேற்படாத அளவில், 48 பக்கங்களுக்குக் குறையாத பக்கங்களில், மாதம் ஓர் இதழுக்குக் குறையாமலும், வாரம் ஒரு இதழுக்கு மேற்படா

மலும் ஒழுங்கான காலத் தவணைகளில் வெளிவருதல் வேண்டும். (ஆ) இலக்கியச் சஞ்சிகைகளின் மொத்தப் பக்கங்களுள் ஐம்பது சதவீதம் ஆற்றலிலக்கியங்களுக்கும். அவை தொற்றிய குணமாய்வுக்கும், சிங்கள இலக்கியங்களின் தமிழாக்கத்திற்கும் ஒதுக்கப்படல் வேண்டும். இதனால், அரசியல்-சினிமா-சமயம்-விளம்பரங்கள் ஆகிய சகல பிற அம்சங்களுக்கும் ஐம்பது சத வீதமான பக்கங்களே ஒதுக்கப்படல் வேண்டும் என்பதும் பெறப்படும். (இ) பிற நாட்டுச் சினிமா பற்றிய செய்திகள்-கவர்ச்சிப் படங்கள்- விளம்பரங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஐந்து சத வீதமான பக்கங்களுக்கு மேல் எக்காரணம் கொண்டும் ஒதுக்கப்படலாகாது. உள்ளூர் சினிமா, படங்கள், விளம்பரங்கள் ஆகியன வற்றிற்கு இந்தக் கட்டுப்பாடு செல்லாது. (ஈ) இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வெளியிடும் நிறுவணம் தன்னுடைய முதலீட்டில் 50 சத வீதத்திற்கு மேல் இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வெளியிடுவதற்காக செலவு செய்வதை எண்பித்தல் வேண்டும். (உ) இத்தகைய இலக்கிய சஞ்சிகைகளுக்கு அரசாங்க ஆதரவும் உதவியும் கிடைத்தல் வேண்டும்.

IV. இலக்கியப் பணி சார்ந்த நூல்கள்

தமிழ் நூல் பிரசுரக் கலையும் உள்ளூரில் அபிவிருத்தி செய்யப்படல் வேண்டும். (அ) ஆற்றலிலக்கியங்கள், குணமாய்வு நூல்கள், ஈழத் தமிழில் எழுந்த பண்டைய நூல்களின் திருந்திய பதிப்புக்கள், அறிவியல் சார்ந்த நூல்கள், உலகின் சிறந்த இலக்கியங்களின் தமிழாக்கங்கள், சிங்கள நூல்களின் தமிழாக்கங்கள் ஆகிய நூல்களின் பிரசுரம் மலிதல் வேண்டும். இத்தகைய நூல்களின் பிரசுரத்தை அரசாங்கம் இலக்கிய பணியென மதித்தல் வேண்டும். (ஆ) மேற்கூறப்பட்ட எத்திறந்து நூலும் பாடசாலைகளிலே பாடநூலாக

அங்கீகரிக்கப்பட்டால் அது இலக்கியப் பணியைச் சார்ந்த நூலெனக் கொள்ளப்படத் தேவையில்லை. ஏனெனில், அவற்றிற்கு உடனடியானதும் விரிவானதுமான சந்தை உண்டு. (இ) நூல் பிரசுரத்துறையில் பாட நூல்களையல்லாது 'இலக்கியப் பணி' என்ற பகுதியில் அடங்கும் நூல்களைப் பிரசுரிப்பதிலே தமது மூலதனத்தில் 75 சத வீதத்தைச் செலவு செய்வதாக எண்பித்தல் வேண்டும். (ஈ) இத்தகைய நூல் பிரசுர நிறுவனங்களுக்கும் அரசாங்க ஆதரவும் உதவியும் கிடைத்தல் வேண்டும்.

V. அரசாங்க ஆதரவு

மூன்றாம் பகுதியிலே சாட்டப்பட்டுள்ள வகையில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் பிரசுரமாகும் இலக்கியச் சஞ்சிகைகளை வெளியிடும் நிறுவனங்களுக்கும், 'இலக்கியப் பணி' என்ற வகையில் அடங்கும் பத்து நூல்களேனும் வெளியிட்டுள்ள நூற் பிரசுர நிறுவனங்களுக்கும் அரசாங்கம் பின்வரும் வகைகளிலே ஆதரவு அளிக்க முன் வருதல் வேண்டும்: (அ) தற்பொழுது சிறு கைத்தொழில் நிறுவனங்களுக்குக் கடன் வசதிகள் வழங்கப்படுவது போல இவற்றிற்கும் வழங்கப்பட வசதி செய்தல் வேண்டும். (ஆ) அரசாங்கத்தினாலும், உள்ளூர் ஆட்சி மன்றங்களினாலும் சன சமூக நிலையங்களினாலும், கல்வி நிலையங்களினாலும் நடத்தப்படும் சகல வாசகசாலைகளும் மேற்படி சஞ்சிகைகளையும் நூல்களையும் வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். (இ) மேற்படி சஞ்சிகைகளையும் நூல்களையும் அச்சிடும் செலவினைக் குறைப்பதற்காக அச்சிடுவதற்கான காகிதத்தை கிழக்குக் கடதாசிக் கூட்டுத்தாபனம் மொத்த விலையிலுள்ள கழிவுடன் விற்பனை செய்தல்

வேண்டும். (ஈ) இத்தகைய நிறுவனங்களுக்கு விளம்பர மூலமோ, நன்கொடை மூலமோ உதவி செய்ய முற்படும் தனிப்பட்ட புரவலர்களுக்கு அரசாங்கம் வரிச் சலுகை அளித்தல் வேண்டும். (உ) மேற்படி சஞ்சிகைகளும் நூல்களுமே ஏற்றுமதி செய்வதற்கான பிரசுரங்கள் என அரசாங்கம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும்.

VI. பிற ஆதரவுகள்

(அ) மூன்றாம் பகுதியிலே சுட்டப்பட்ட சஞ்சிகைகளுக்கு அரசாங்கமும் கூட்டுத்தாபனங்களும் விளம்பரம் கொடுத்து ஆதரிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றினை இயற்றுதல் வேண்டும். (ஆ) பரிசளிப்பு விழாக்கள் நடைபெறும் பொழுது பரிசிற்கான நூல்களை வாங்குவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியிலே, 70 சத வீதமான பணத்தை நான்காவது பகுதியிலே சுட்டப்படும் 'இலக்கியப் பணி'க்காக வெளியிடப்படும் நூல்களை வாங்குதல் வேண்டுமென்று சகல பாடசாலைகளின் அதிபர்களும், பொது நிறுவன உத்தியோகத்தர்களும் வற்புறுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

VII. எழுத்தாளருக்கான வசதிகள்

(அ) எழுத்தாளர்களுடைய வருவாய் அதிகரித்து அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை உயர வழி செய்யப்படல் வேண்டும். பிரசுரமாகும் விடய தானங்களுக்கு பக்கம் ஒன்றுக்கு (வசதிக்காக 'டைப்' செய்யப்படும் பக்கம் என்று வைத்துக் கொண்டு) ரூபாய்ப்பத்து குறைந்த பட்ச சன்மானமாக எழுத்தாளருக்கு வழங்கப்பட ஏற்பாடு செய்யப்படல் வேண்டும். மூன்றாம் நான்காம் பகுதிகளிலே சுட்டப்பட்ட நிறுவனங்கள் உட்பட, எல்லாப் பிரசுர நிறுவனங்களுக்கும்

குறைந்தபட்ச சன்மானம் வழங்கும் முறைக்குக் கட்டாயம் இசைந் தொழுகுதல் வேண்டும். (ஆ) இலங்கையிலே பெரும்பாலான தமிழ் ஆற்ற விலக்கியகாரர்கள் பகுதி நேரத்தினை அதாவது பொழுதுபோக்கு நேரத்தினை—மட்டுமே எழுத்து வாழ்க்கைக்காகச் செலவு செய்கின்றார்கள் இதனால் அவர்களுக்குத் தமது முழு ஆற்றலையும் பிழிந்து காட்டக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமல் போகிறது. அரசாங்க ஊழியர்களாக உள்ள ஆற்றலிக்கியகாரர் பத்து ஆண்டு காலச் சேவைக்குப் பின்னர், இளைப்பாறுவதற்கான வசதி செய்யப்படல் வேண்டும். (இ) தெரிவு செய்யப்படும் ஆற்றலிக்கியகாரர், ஆற்றலிக்கியம் சம்பந்தமான அலுவல்களிலே ஈடுபடும் வகையில் பகுதி நேர வேலைகளைக் கொடுக்கும் படி பெரும் பத்திரிகை நிறுவனங்கள் வற்புறுத்தப்படுதல் வேண்டும். (ஈ) கலாசாரப் பரிவர்த்தனையின் அடிப்படையில், ஈழத்து எழுத்தாளர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று தமது அனுபவத்தை அகலித்துக் கொள்ளும் வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும்.

VIII. மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள்

சாகித்திய மண்டலம் எழுத்தாளருக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் திட்டம் எதனையும் இற்றைவரை உருப்படியாகச் செய்து முடிக்கவில்லை. அது வகுத்து நடத்திய பரிசுத் திட்டங்களிலே பலத்த ஊழல்களும் மோசடிகளும் புகுந்துள்ளன என்பதை அநுபவ வாயிலாக எழுத்தாளர்கள் அநேகர் அறிவர். மேலும், பரிசுத் திட்டத்தின் மூலம் எழுத்தாளர்கள் மத்தியிலே விரோதங்களும், மனக் கசப்புகளும் வளர்ந்ததுதான் மிச்சில். எனவே, சாகித்திய மண்டலம் பரிசு வழங்கும் திட்டத்தினை உடனடியாகக் கைவிடுதல் வேண்டும். இந்த நிதியினை பிறிதொரு வழியிலே செலவழித்தல் பயனுடையதாக இருக்கும். குழுவினரால் சிபார்சு செய்யப்படும்

ஈழத் தமிழ் ஆற்றலிலக்கியங்களைச் சிங்களத்திலே மொழிபெயர்ப்பதற்கும், சிங்கள ஆற்றலிலக்கியங்களைத் தமிழிலே மொழிபெயர்ப்பதற்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளுதல் தக்கது. இத்தகைய மொழிபெயர்ப்புகளை நான்காம் பகுதியிலே சுட்டப்படும் பிரசுர நிறுவனங்களின் மூலம் நூல்களாக வெளியிடலாம். இதன் மூலம் சிங்கள மக்களுடைய கலை - இலக்கியப் பண்புகளைத் தமிழ் மக்களும் தமிழருடைய கலை-இலக்கியப் பண்புகளைச் சிங்கள மக்களும் பரஸ்பரம் அறிந்து, மதித்து நேசிப்பதற்கு வழிசமையும். மேலும், இத்திட்டத்தின் மூலம் சிங்கள இலக்கியங்கள் கடல் கடந்த இலக்கியச் சுவைஞர்களையுச் சென்றடையவும் வழி பிறக்கும்.

XI. இலக்கிய போதகம்

கல்விப் பொதுத்தராதரப் பரீட்சைக்குப் (சாதாரண-உயர் நிலை) படிக்கும் மாணாக்கருக்கு நவீன ஈழத் தமிழ் ஆற்றலிலக்கியத்திலும் நல்ல பரிச்சயம் ஏற்படக்கூடிய வகையில் தமிழ் இலக்கிய பாடத்திட்டங்கள் திருத்தி அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். பல்கலைக் கழகங்களில் நவீன ஆற்றலிலக்கிய நூல்கள் பாட நூல்களாக்கப்படுவதுடன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு போதிக்கப்படும் போது ஈழத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஈழத் தமிழிலே உள்ள இலக்கியப் படைப்பாளிகளை மகிமைப்படுத்தும் பக்குவ நிலை நம்மவர்கள் மத்தியில் வளரும்.

X. மலிவுப் பதிப்புகள்

தமிழ் நூல்களின் மலிவுப் பதிப்புகளை வெளியிடும் திட்டம் ஒன்றினை உருவாக்குவது நல்லது.

ஆனால், இத்திட்டம் எழுத்தாளரின் வருவாயைப் பெருக்கும் அம்சத்தினையும் மனத்திற் கொண்டே வகுக்கப்படல் வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தத்தக்கது. எனவே, அரசாங்க மான்யத்துடன் சாகியத்திய மண்டலமே மலிவுப் பதிப்புகளை வெளியிடும் பணியினை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். நான்காம் பகுதியிற் சுட்டப்படும் பிரசுர நிறுவனங்களின் துணையையும் சாகித்திய மண்டலம் நாடலாம்.

XI. உள்ளூர் சினிமா அபிவிருத்தி

இலங்கையிலுள்ள படமாளிகைகள் பின்வரும் திட்டத்திற்கு இசைந்தொழுகும் வகையில் அரசு சட்ட நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு படமாளிகையும் ஆண்டின் மொத்தக் காட்சி நேரத்தின் மூன்றில் ஒரு பகுதி நேரத்தை உள்ளூர்த் திரைப்படங்களைக் காட்டுவதற்கு ஒதுக்குதல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதினால், சிங்களப் படங்களைத் தமிழ் மக்கள் பார்த்துப் பரிச்சயப் படுத்த அதிகவாய்ப்புக் கிட்டும். அத்துடன் தமிழ்ப் பகுதிகளிலுள்ள படமாளிகைகளில் உள்ளூரில் தயாரிக்கும் தமிழ்ப்படங்களைக் காட்ட வேண்டிய அவதியும் ஏற்படலாம். இதனால், ஈழத் தமிழின் தேசிய இலக்கியத்தை விரைவாக்கம் செய்யக்கூடிய உள்ளூர்த் தமிழ் சினிமா அபிவிருத்தியாகும் சூழ்நிலையும் உருவாகும். (சினிமாவுக்கும் இலக்கியத்திற்கு மிடையிலுள்ள தொடர்பினை இந்த அறிக்கைக்கான முன்னீட்டிலே தெளிவாக விளக்கியுள்ளேன் என்பதினால் இங்கு விரிக்காது விடுகின்றேன்.)

XII. வானொலியின் பங்களிப்பு

கலை-இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அதிகம் உதவக் கூடிய சாதனங்களுள் ஒன்று வானொலி என்பதை நாம்

மறந்துவிடலாகாது. (அ) வானொலிக் கலைஞர்களுக்கு வழங்கும் சன்மானத்தை அதிகரித்தல் வேண்டும். (ஆ) முதற் பகுதியிலே சுட்டப்படும் 'தக்கார் குழு' வின் பிரதிநிதிகளும், இலங்கை வானொலியின் பிரதிநிதிகளும் அடங்கிய குழு கலைஞரின் தர வகையினை நிர்ணயித்தல் வேண்டும். (இ) மறு ஒலிபரப்புச் செய்யப்படும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு அரைச் சன்மானம் வழங்கும் முறை புகுத்தப்படுதல் வேண்டும். (ஈ) தரமான தமிழ் நிகழ்ச்சிகளின் மொழிப்பெயர்ப்பு சிங்கள மொழியிலும், தரமான சிங்கள நிகழ்ச்சிகளின் மொழியப்பு தமிழ் மொழியிலும் ஒலிபரப்பப்படுதல் வேண்டும். இதற்கான ஒரு தனிப் பகுதி வானொலியிற் நிறுவப்படலாம். இவ்வாறு செய்யப்படும் பொழுது மூல நிகழ்ச்சியின் படைப்பாளிக்கு அரைச் சன்மானம் வழங்கும் முறை பயிலப்படுதல் வேண்டும். (உ) நான்காம் பகுதியிலே காணப்படும் பிரகாரம் பிரசுரமாகும் நூல்களுக்கு விரிவான விமர்சன நேரத்தினை ஒதுக்கிக் கொடுத்தல் வேண்டும். (ஊ) மூன்றாம் பகுதியிலே குறிக்கப்படும் இலக்கிய சஞ்சிகைகளுக்குச் சலுகைக் கட்டணத்தில் வர்த்தக சேவையில் விளம்பரம் செய்யும் ஒழுங்குகள் செய்து தரப்படல் வேண்டும். (எ) மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை ஈழத்து ஆற்றிலக்கிய விளைச்சல்களைப் பற்றி வானொலி மூலம் விமர்சன ரீதியான கணக் கெடுப்பு நடத்துதல் நல்லது. நல்ல படைப்புக்களைச் சுவைஞனுக்கு அறிமுகப்படுத்த இஃது இலகுவான வழியாகும்.

XIII. புதிய உயிர்ப்பு

உயிர்ப்புள்ள மொழி புதிய தேவைகளுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப நெகிழ்ந்து கொடுக்கும் ஒரு தன்மையைப் பெற்று விளங்கும் பத்திரிகை எழுத்து

மரபும் இந்த நெகிழ்ச்சியையே வற்புறுத்துகின்றது. ஷ, ஜ, ஸ, ஹ, ஶ போன்ற வட எழுத்துக்களைக் கடந்த சில நூற்றாண்டு காலமாகத் தத்தெடுத்தும் கூடத் தமிழ் அழிந்து விடவில்லை. இவற்றை இப்பொழுது நீக்குதல் வேண்டுமென்பது செயற்கையான வித்துவ முயற்சியாகும். அறிவியல் சார்ந்த நூல்கள் தற்பொழுது பெரும் பாலும் மொழி பெயர்ப்புகளாகவே இருக்கின்றன. இந்த மொழி பெயர்ப்புகளிலே நெகிழ்ச்சி அதிகம் வரவேற்கத்தக்கது என்பதற்கான காரணிகள் முன்னீட்டிலே தரப்பட்டுள்ளன. மொழி பற்றிய இந்தச் சேதநையுடன் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் கருமமாற்றுதல் விரும்பத்தக்கது.

XIV. விசாரணை வேண்டும்

1956 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் இந்தியாவிலே பிரசுரமான ஈழத்துப் படைப்பாளிகளுடைய நூல்களைப் பற்றி உடனடியாக ஒரு விசாரணை நடத்தப்படுதல் வேண்டும். அங்கே நூல்களைப் பிரசுரிப்பதற்கு இங்கிருந்து பணம் கொண்டு செல்லப்பட்டதா? எவ்வாறு கொண்டு செல்லப்பட்டது? அங்கு பிரசுரிக் கப்பட்ட நூல்களுக்கு 'ரோயல்டி' வகையில் பணம் தரப்படுகின்றதா? அந்தப் பணம் எந்த வகையில் முடக்கப்படுகின்றது? இத்தகைய வினாக்களுக்கும் விசாரணையின் போது விடை காணப்படல் வேண்டும். இவ்வாறு 'இலக்கியச் சேவை' என்னும் பெயரால் நடத்தப்படும் தேச விரோத செயலைக் கண்டு பிடித்தலும் சாத்தியம். ஈழத்து எழுத்தாளர் இத்தகைய தேச விரோதச் செயலில் ஈடுபட்டதாக நிரூபிக்கப்பட்டால், அவர்கள் இதுவரை அனுபவிக்கும் 'மகிமை' கள் பறிமுதல் செய்யப்படுவதுடன், இலக்கியம் பணி சம்பந்தமாக அரசின் எந்தச் சலுகைகளுக்கும் அருக

தையற்றவர் எனவும் பிரகடனப் படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

XV. இரு வழிப் பாதை

முன்போந்த பதினான்கு பகுதிகளிலும் தொகுத்துக் கூறப்பட்ட ஆலோசனைகள் அமுலாக்கப்படும் பொழுது உள்ளூர் எழுத்தாளர்களையும், இலக்கியச் சஞ்சிகைகளையும் தென்னந்தியச் சஞ்சிகைகள் பாதிக்க மாட்டா என்ற உறுதி நிலை ஏற்பட்டுவிடும். எனவே, பொருளியல் தவிர்ந்த, இந்திய சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதி சம்பந்தமாக முன்வைக்கப்பட்ட அத்தனை வாதங்களும் வலு விழந்துவிடும். தீங்கு விளைவிக்காத நிலையில் தென்னகச் சஞ்சிகைகள் இறக்குமதியாவதை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். ஈழத்தமிழ், உலகத் தமிழ் என்ற பொது நலவமைப்பில் சரியாசனம் வகிப்பதை யாவரும் வர வேற்பர். இப்படி இணைப்பது உலக இலக்கியப் பேரரசுடன் ஈழத் தமிழ் இலக்கியத்தை ஒன்றிணைப்பதற்கு இலகுவான - சேமமான வழியாகும். அத்துடன், தமிழகத்துடன் இரட்டை வழி கொண்டதாகக் கலாசாரப் பாதையினை அமைத்துக் கொள்வதற்கு, தமிழகச் சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதியினை அனுமதித்தல் கட்டாய நிபந்தனையாகவும் உள்ளது.

XVI. இறக்குமதியை அரசு ஏற்றல்

தமிழகச் சஞ்சிகைகளை இங்கு இறக்குமதி செய்வதில் உள்ள ஊழல்களும், தில்லு முல்லுகளும் முற்றாகக் களையப்படல் வேண்டும். பொருளியல் சார்ந்த இப்பிரச்சினையை, இலக்கியப் பற்றுக்கு அப்பாலும், நாட்டுப் பற்றுடன் அணுகுதல் முறைமையாகும். எக்கரணம் கொண்டும் பத்திரிகைகளையும் சஞ்சிகைகளையும் தனியார் இறக்குமதி செய்து விநியோகிப்பதற்கு

அனுமதி வழங்கப்படலாகாது. இவ்வாறு நாம் செய்வதின் மூலம் ஊழல்களைக் களையலாம் என்பதில் நாம் வைக்கும் நம்பிக்கை, அரசின் நேர்மையிலும் நிர்வாகத்திறனிலும் நாம் வைக்கும் நம்பிக்கையின் ஓர் அங்கமே. இந்தியச் சஞ்சிகைகள் நூல்கள் ஆகியவற்றின் இறக்குமதியைக் கையாளும் பொறுப்பு கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையத்திடம் ஒப்படைக்கப்படலாம். நாட்டின் கிராமங்களிலே கூடப் பரந்து வாழும் வாசகனையும் தென்னகச் சஞ்சிகைகள் சென்றடைவதைக் கூட்டுறவுச் சங்கக் கடைகளின் விநியோக முறை சாத்தியமாக்கும். ஆழ்ந்து நோக்கினால், இத்தகைய முறையினால், தெரிவு செய்யப்பட்ட வாசிப்பு முறையைப் பயிற்சிக்குக் கொண்டு வருதலும் சாலும்.

XVII. அடுக்குப் பண்ணுதல்

ஆறுமாத காலத்திற்குத் தன்னைத் தயார் செய்து கொண்ட பிறகே கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையம் சஞ்சிகைகள் - நூல்கள் ஆகியவற்றின் இறக்குமதிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் தக்கது. தாம் பெற விரும்பும் பத்திரிகைகளின் பட்டியலைக் கொடுத்து தமது பெயரை அண்மையிலுள்ள சங்கக் கடையிலே பதிவு செய்யும்படி வாசகர் தூண்டப்படல் வேண்டும். தென்னிந்திய சஞ்சிகைகள் புதிய ஏற்பாட்டினைப் பற்றித் தமது பத்திரிகைகளிலேயே விளம்பரஞ் செய்வதின் மூலம் பிரச்சினையை இலகுவாக்கலாம். இந்தப் பதிவுகளைத் தொகுத்து ஒவ்வொரு சஞ்சிகையின் எத்தனை பிரதிகள் வரவழைக்கப்படுதல் வேண்டும் என்ற புள்ளி விபரத்தை நேரடியாகப் பெறுதலும் சாத்தியமாகும்.

XVIII. இந்திய அரசின் ஒத்துழைப்பு

இந்தியாவில் அரசு வர்த்தகக் கூட்டுத்தாபனம் என்னும் நிறுவனம் இருக்கின்றது. சஞ்சிகைகள்-நூல்கள் தவிர்ந்த ஏனையவற்றின் ஏற்றுமதி இறக்குமதி இதன் அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கின்றது. சஞ்சிகைகள்-நூல்கள் ஆகியவற்றின் ஏற்றுமதி இறக்குமதியையும் இதன் அதிகாரத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரும்படி இந்திய அரசினைத் தூண்டலாம். இதன் மூலம் இருநாடுகளின் அரசாங்க நிறுவனங்களே சஞ்சிகை-நூல்கள் ஆகியவற்றின் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுவதினால், உயர் நிலையில் கலை-இலக்கிய விவகாரங்கள் சம்பந்தமான கமுக முடிவுகள் எடுக்கப்படுதல் சலபமாகிவிடும்.

XIX. தனியார் கடைகள்

உள்ளூரிலுள்ள தனியார் துறையிலுள்ள கடைகள் உள்ளூரில் பிரசுமாகும் நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் மட்டுமே விற்பனை செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இவ்வளவு காலமும் உள்ளூர்ப் பிரசுரங்களை ஒரு வகைத் 'துடக்கு' மனப்பான்மையுடன் நோக்கிய அவர்களுக்கு, உள்ளூர்ப் பிரசுரங்களின் விற்பனையை அதிகரிப்பதில் அதிக ஊக்கம் பிறத்தலும் சாத்தியமாகும்.

XX. நமது பிரசுரங்களின் ஏற்றுமதி

ஆண்டு தோறும் இந்தியாவிலுள்ள அரசு வர்த்தகக் கூட்டுத்தாபனத்திலிருந்து கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையம் இறக்குமதி செய்யும் மொத்த பெறுமானத்தில் எண்பது சதவீதத்தினை மட்டுமே பணமாக—இந்திய ரூபாவின் மதிப்பில்—இறுக்கப்படுதல் வேண்டும். மிகுதி இருப்பது சதவீதப் பெறுமானத்

திற்கு உள்ளூர்ப் பிரசுரங்கள் பண்டமாற்று முறையில் ஏற்றுமதி செய்யப்படல் வேண்டும். மூன்றாம் பகுதியிலே குறிக்கப்படும் இலக்கிய சஞ்சிகைகள், நான்காம் பகுதியிலே குறிக்கப்படும் நூல்கள் ஆகியவற்றிற்கே ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பிரசுரங்களுள் முன்னுரிமைக்குரிய சலுகை வழங்கப்படுதல் வேண்டும். இது சம்பந்தமாக முதற் பகுதியிலே சுட்டப்படும் 'தக்கார் குழு' வினுடைய ஆலோசனைகளும், இருபத்தைந்தாம் பகுதியிலே பிரஸ்தாபிக்கப்படும் 'இலக்கிய காரர் சம்மேளனத்' தினுடைய ஆலோசனைகளும் பெறப்படுதல் தக்கது. இவ்வாறு செய்வதினால் தமிழின் கலாசாரப்பாதை இரு வழி கொண்டதாக அகலிப்பதுடன், ஈழத் தமிழில் வெளியாகும் பிரசுரங்களுக்கு மேலதிகச் சந்தையுங் கிட்டும்.

XXI. தபாற் சலுகை

அண்மையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நூல்கள், சஞ்சிகைகள் ஆகியவற்றிற்கு 'பீக்ஸ்' திட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இது வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாகும் என்பதை முன்னீட்டிலே விளக்கியுள்ளேன். அதே சமயம், 'புக்-போஸ்ட்' தபால் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருப்பது தங்கு தடையற்ற இலக்கியப் பரம்பலுக்கு மிகவும் குந்தகமானது. இதனால் உள்ளூர் இலக்கிய ஆக்கங்களின் நடமாட்டம் பெரிதும் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. 'புக்-போஸ்ட்' டிற்கான தபாற் கட்டண உயர்வினை அரசு உடனடியாக வாபஸ் பெறுதல் தக்கது. மேலும், மூன்றாம் நான்காம் பகுதிகளிலே சுட்டப்படும் நிறுவணங்களிடமிருந்து பெயரடையாளத் தொகையை அறவிட்டு, தனி முத்திரையிட்டு அனுப்பும் முறை ஒன்றினையும் அரசு நடமுறைக்குக் கொண்டு வருதலும் தக்கது. இதனால் அரசுக்கு ஏற்

படக் கூடிய இழப்பு அவ்வளவு பாரி யதன்று ஆனால், இந்த இழப்பு உள்ளூரின் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியினால் பெரிதும் ஈடு செய்யப்படுகின்றது என்பது மிக அழுத்தமாகக் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

XXII. பிரசுரக் கலையின் அபிவிருத்தி

சஞ்சிகைகளையும், நூல்களையும் அச்சிடுவது தனித்த ஒரு கலையாக உயர்வடைந்து விட்டது. உலகின் முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளின் பிரசுரக் கலையின் தரத்திற்கு உள்ளூர்ப் பிரசுரக் கலை உயர்த்தப்படுதலும், பிறிதொரு தளத்தில் நின்று நோக்கப்பட்டால், இலக்கியப் பணியே என்பதும் பெறப்படும். எனவே, மூன்றாம் பகுதியிலே சுட்டப்படும் சஞ்சிகைகளை வெளியிடும் நிறுவனங்களும், நான்காம் பகுதியிலே சுட்டப்படும் நூல் வெளியீட்டு நிறுவனங்களும் கூட்டுறவு அடிப்படையில் ஒன்றிணைந்து, அரசாங்க உதவியுடன் 'அச்சடிப் பாளரின் அச்சகம்' ஒன்றினை நிறுவுதல் வேண்டும். பிரசுரக் கலையின் அபிவிருத்திக்குத் தேவையான விலையுயர்ந்த காகிதம், நேர்த்தியான வண்ண அச்சுக்குத் தேவையான அட்டைகள், தீந்தை வகையறுக்கள், பல்வேறு அச்ச வகைகள் ஆகியனவற்றையும் இறக்குமதி செய்து மூன்றாம் நான்காம் பகுதியிலுள்ள அச்சகர்களுக்கு மட்டுமே தங்கு தடையற்ற முறையில் கிடைப்பதற்கு அந்த அச்சகம் பொறுப்பாக இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் வசதி குறைந்த தனது அங்கத்துவ அச்சகர்களின் நுணுக்கமான அச்சவேலைகளை அடக்க விலைக்கு அச்சிட்டு உதவுதல் வேண்டும்.

XXIII. ஓவியரின் பங்களிப்பு

சஞ்சிகைகள் - நூல்கள் ஆகியவற்றின் அமைப்பு முறையும் அபிவிருத்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

உள்ளூர் ஓவியர்களுடைய ஆற்றல் இவற்றின் அமைப்பு முறைகளிலே பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். இதனால் உள்ளூர் ஓவியக் கலையின் வளர்ச்சி விரைவாக்கம் பெறுவதுடன், உள்ளூர் ஓவியக் கலைஞர்களுடைய வருவாயும் பெருக வழி சமையும். பிரசுரக் கலையில் ஈடுபட்டுள்ள அச்சகர்கள், மேற் கூறப்பட்ட அமைப்பு முறைகளில் ஈடுபட்டுள்ள ஓவியர்கள் இத்துறையிலே தமது அநுபவத்தினை அகலித்துக் கொள்ளும் வகையில் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று பயின்று வரத்தக்க வகையில் உதவிச் சம்பளத்திட்டம் ஒன்றினை அரசு, பிறநாட்டுத் தூதுவரகங்களின் துணையுடன், வகுத்துச் செயற்படுத்த முன் வருதல் வேண்டும்.

XXIV. 'தக்கார் குழு'வின் பணிகள்

முதலாம் பகுதியின் ஈற்றிலே சுட்டப்படும் 'தக்கார் குழு' பின்வரும் கடமைகளை இயற்றலாம். (அ) இன வெறி, மதவெறி, கற்பழிப்பு, கொலை, களவு ஆகியவற்றைத் தூண்டும் வகையிலே விடயதானங்களைப் பிரசுரிக்கும் உள்ளூர் வெளிநாட்டுப் பிரசுரங்களை இனங்கண்டு அவற்றை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அவற்றின் மீது எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றிச் சிபார்சு செய்யலாம். (ஆ) ஏழாம் பகுதியிலே சுட்டப்படும் எழுத்தாளர்களுக்கான சலுகைகளைப் பெறத்தக்க எழுத்தாளர்களுடைய பெயர்களைச் சிபார்சு செய்யலாம். (இ) எட்டாம் பகுதியிலே சொல்லப்பட்ட பிரகாரம் சாகியத்திய மண்டலம் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்க்க வேண்டிய ஆற்றலிலக்கியங்களைச் சிபார்சு செய்யலாம். (ஈ) ஒன்பதாம் பகுதியிலே சுட்டப்படும் விடயங்களிலே உதவும் வகையில், இலக்கியப் பகுதிகளையும் இலக்கிய நூல்களையும் சிபார்சு செய்யலாம். (உ) பத்தாம் பகுதியிலே சுட்டப்படும் மலிவுப் பதிப்புகளுக்காக

கான நூல்களைச் சிபார்சு செய்யலாம். (ஊ) பன்னி ரண்டாம் பகுதியிலே கூறப்பட்ட வாறெவி தர நிர்ணயக் குழுவிலே கடமையாற்ற வேண்டிய பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந் தெடுக்கலாம். (எ) இந்தியாவில் சஞ்சிகைகள் நூல்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்திச் செலவு மலிவாக அமைந்துள்ளது. எனவே, தென்னிந்தியச் சஞ்சிகைகளின் இலங்கை விலை இங்கு நிர்ணயிக்கப்படும் ஒன்றாக இருத்தல் விரும்பத்தக்கது. (விலை நிர்ணயத்தின் போது நவீன ஆற்றலிலக்கியத்திற்கான பங்களிப்பு, ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு அளிக்கும் ஊக்கம் ஆகியன சகாய விலைக்கான நியதிகளாகக் கருத்தில் கொள்ளப் படுதல் வேண்டும்.) இதன் மூலம் இத்துறைசார்ந்த ஏற்றுமதி-இறக்குமதி வியாபாரத்தில் வருவாய் பெருகவும் வழி சமையும். இந்திய சஞ்சிகைகளின் இலங்கை விலையை இந்தத் தக்கார் குழு சிபார்சு செய்யலாம்.

XXV. இலக்கியகாரர் சம்மேளனம்

இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் பிரசுரகர்த்தாக்கள், இலக்கியப் பணி சார்ந்த நூல்களின் பிரசுரகர்த்தாக்கள், ஆற்றலிலக்கியப் படைப்பாளிகள், நூல்களின் அமைப்பு முறைக்கு உதவும் ஒவியர்கள் ஆகியோர், கட்சி அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் ஒன்றிணைந்து, ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியத்தை வளப்படுத்தும் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட, பலம் வாய்ந்த 'இலக்கியகாரர் சம்மேளனம்' ஒன்றினை அமைத்து, புதிதாக எழக்கூடிய பிரச்சினைகள் குறித்து எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமான ஆலோசனைகளை முன்வைத்தல் வேண்டும். இது வளர்ச்சிக்கான உத்தரவாத நடவடிக்கையுமாகும்.

*

காந்தி நூற்றாண்டு நினைவாக, சென்ற ஆண்டு அரசு வெளியீடு ஐந்து நூல்களை வெளியிட்டது. அதில் ஒன்று 'காந்தியக் கதைகள்' என்ற மகுடத்தில் பதினமர் எழுதிய சிறுகதைகளின் தொகுப்பாகும். அதில் இறுதிக் கதையாக இளம்பிறை ஆசிரியர் எழுதிய இக்கதை இடம் பெற்றது. சத்தியாக்கிரகம் என்பதற்கு 'உண்மையில் உறுதி' என்பது பொருள்.

◆◆◆◆◆ நுனிக் கணு ◆◆◆◆◆

அக்கம் பக்கமாக இரண்டு கட்டடங்கள். ஆயிரம் சத்தியாக்கிரகிகள் அக்கட்டடங்களை மறியல் செய்வது போல அமர்ந்து கொண்டார்கள். 'குண்டாந்தடி முருங்கைத்தடி' 'துப்பாக்கிக் குண்டு விளையாட்டுக் குண்டு' என்று சத்தியாக்கிரகிகள் இடையிடையே கோஷமிட்டு ஆர்ப்பரித்தார்கள். தனிப் பெருந்தமிழ்த் தலைவர் பெரிய தொரு காரில் வந்திறங்கி, கரங்குவிப்பே அவராகச் சத்தியாக்கிரகிகள் முன் தோன்றினார். "தலைவரே! தொண்டர்களின் எண்ணிக்கை காணாது. படப்பிடிப்பாளன் பின்னேரம் வருவான்" என்று தளபதி ஒருவர் அவருடைய செவிகளைக் கடித்துக் குசுகுசுத்தார். "இன்னும் சற்று நேரத்தில் தென்பகுதி ஊர்களிலிருந்து சுமார் ஐநூறு தொண்டர்கள் வந்து சேருவார்கள். அவர்களை பஸ்ஸுகளிலும் லொறிகளிலும் ஏற்றி விட்டு, அவர்களுக்கு முன்னதாகக் காரிலே வந்து சேர்ந்திருக்கின்

றேன்" என்று தலைவர் அபயமளித்தார். அவர்களுடைய குசுகுசுப்பிலே ஒட்டிக் கொண்ட இன்னொரு தளபதி "இப்பொழுது வரும் தொண்டர்களுக்கு மத்தியானச் சாப்பாடு?" எனத் தமது சந்தேகத்தை விண்டார். "வரும் வழியில் மாதவி ஹோட்டல் முதலாளி கறுத்தாப் போடியைச் சந்தித்தேன். இறைச்சிக் கறியுடன் ஐநூறு சோற்றுப் பார்சல் அனுப்புவதாக வாக்களித்துள்ளார்" என்றார் தலைவர் உற்சாகத்துடன். "கறுத்தாப் போடி ஒரு மகான்" என்று இரண்டு தளபதிகளும் ஏக காலத்தில் கூறினார்கள். தென்பகுதித் தொண்டர்களை ஏற்றி வந்த முதலாவது பஸ் அவ்விடம் நின்றது தொண்டர்கள் இறங்கினார்கள். ஒருவர் ஓடோடி வந்து தலைவருக்கு மலர்மலை சூட்டினார். 'குண்டாந்தடி முருங்கைத்தடி' போன்ற கோஷங்கள் விண்ணதிர எழுந்து மடிந்தன - "எதுக்காம் இந்தச் சத்தியாக்கிரகம்?" என்று கேட்டபடி, 'புதிய' சத்தியாக்கிரகி ஒருவர், பீடி ஒன்றைப் பற்ற வைத்துக்

A. K. S.
&
SONS
JEWEL HOUSE
JAFFNA

ஏ. கே. எஸ்.
ஜுவல்லர்ஸ்
யாழ்ப்பாணம்

கொண்டு 'பழைய' சத்தியாக் கிரகிகளுடன் கலந்து கொண்டார். "இந்த இரண்டு பட மாளிகையிலும் இப்ப சிங்களப் படம் காட்டுறங்கள். சிங்கள மொழியை நம்மீது திணிக்க நடத்தப்படும் சூழ்ச்சி" என்று 'பழையவர்' ஒருவர் விளக்கினார். "முந்தி இந்தத் தியேட்டர் களில் இங்கிலீசுப் படங்கள் தானே காட்டினார்கள்? சட்டையள உரிஞ்சு காட்டிற வடிவான படங்கள். நானும் மூண்டு நாலு இங்கிலீசுப் படங்கள் பாத்தனான். வெள்ளைக்காரியள் நல்ல

சாங்கம்" என்றார் பீடிச் சுவைப்பாளர். "ஆங்கிலப்படம் காட்டினு பாதகமில்லை. சிங்களப் படம் காட்டக் கூடாது என்பது தானே எங்கள் கோரிக்கை" என்று விளக்கிய தளபதி ஒருவர் 'சிகரெட்' ஒன்றைப் பற்ற வைத்தார். லொரி ஒன்றிலிருந்து இன்னொரு சத்தியாக்கிரகிகள் கோஷ்டி இறங்கியது. தலைவர் கரங்குவிப்பே அவராக வரவேற்றார். "குண்டாந்தடி முருங்கைத்தடி" போன்ற கோஷங்கள் மீண்டும் விண்ணதிர எழுந்தன!

*

கலப்பு பொஸ்பிரசன்

ரன் ரெட்

தயாரிப்பாளர்கள்:
இண்டஸ்ட்ரீஸ்

72, பார்பர் ஸ்ட்ரீட் கொழும்பு-13

ரன்ரட்—ஒரு கலப்பு “பொஸ் பிரசன்” உங்கள் இல்லங்களிலும், உங்கள் விவசாயப் பகுதிகளிலும், அழிவை உண்டாக்கும் விஷக் கிருமிகளான எலிகளை நொடிப் பொழுதிலுல் அழித்து விடச் சிறந்த மருந்து ரன்ரட். ஒரு போத்தல் அடங்கிய பக்கட்டின் மருந்தை ஆறு தடவை உபயோகப்படுத்தலாம். ஒவ்வொரு பக்கட்டிலும் பாவிக்கும் முறை விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றே உங்கள் வியாபாரிகளிடம் ரன்ரட் எலி மருந்தை வாங்கி எலிகளின் தொல்லை யை அகற்றுங்கள்.

கலப்பு கிருமி நாசினி

ரன்பக்—ஒரு கலப்பு கிருமி நாசினி. மூட்டைப் பூச்சிகளையும், கொசு போன்ற விஷக் கிருமிகளையும் நொடிப் பொழுதில் அழிக்க வல்லது ரன்பக். இன்றே உங்கள் வியாபாரிகளிடம் ரன்பக் ஒரு போத்தல் வாங்கி இல்லங்களில் இருக்கும் விஷக் கிருமிகளை அழித்து ஒழியுங்கள்.

ரன் இன்செக்ட் சில்லா, ஈவா கொஸ் மெடிக் மற்றும் எல்லாவித சைஸ்களிலும் பேப்பர் பேக்ஸ் எங்களிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

Fight the BUG

COCONUT TREE BRAND

WITH THE MOST EFFECTIVE BUG KILLER

RUN BUG

ALSO KILLS OTHER INSECTS

விண்ணப்பிக்கவும்:

தயாரிப்பாளர்கள்:—

தொலை பேசி: 33952

அப்துல்லா இண்டஸ்ட்ரீஸ்

72, பார்பர் ஸ்ட்ரீட் கொழும்பு-13.

ஸ்டீம் பீடி ஸ்பெஷல்

புத்தணர்வை
உளட்டும்
உயர்ந்த
குடி

ABDUL CAFOOR
F. NO. 13, COLOMBO-13
MADRAS ROAD, CAFOORBIDI.